Nr. 274. Sobota, 29 Listopada 1890. Rok 80.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświątecznych.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 10 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. 8. — Listy należy frankować. — Reklamacyé otwarte wolne od opłaty.

Telefonu redakcyi nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.

Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej*, otrzymują cało i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia; ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

C. k. Rada szkolna krajowa zamianowała tymczasowego nauczyciela religii obrz. łacińskiego ks. Michała Płochockiego, we Lwowie, stałym nauczycielem religii obrz. łac. w szkole etatowej 4-klasowej męskiej im. Konarskiego we Lwowie; tymczasowego nauczyciela, Jana Sabatowskiego, w Felsztynie, stałym nauczycielem szkoły etatowej w Felsztynie.

Obwieszczenie.

Z powodu wygaśnięcia zarazy pyskowej i racicowej w Podgórzu, w powiecie wielickim, uchyla się tut. rozp. z dnia 24 października b. r. l. 76.650 i zezwala na odbywanie targów zwierząt racicowych w mieście Podgórzu, tudzież na ładowanie i wyładowywanie tych zwierząt na stacyi kolejowej Podgórze-Płaszów, przy zachowaniu obowiązujących w tym względzie rozporządzeń i z tem nadmienieniem, że przy wywozie świń po za granicę kraju stosować należy postanowienia rozporządzania ministeryalnego z d. 8 grudnia 1889 r. Dz. u. p. Nr. 188

Co się podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 28 listopada

Krótko panował okres spokoju wewnętrznego w Hiszpanii, gdzie po dojściu do steru żywiołów konserwatywnych, obiecywano sobie, że stosunki się utrwalą a kortezy czyli parlament będzie mógł oddać się pracy nad wprowadzeniem ładu w finanse i uregulowaniem pewnych spraw administracyjnych, wynikających z zapowiedzianych reform. Nadzieje te opierały się głównie na tem, że w swoim czasie zapowiedział gabinet konserwatywny, iż uchwalone przez rząd liberalny reformy, wykona ściśle i lojalnie. W istocie też gabinet p. Canovas del Castillo nie zrobił ani jednego kroku, któryby mógł wywołać niezadowolenie tych stronnictw, które domagały się reform. Inne są jednak przyczyny rozterek, które paraliżują usiłowania ministerstwa. Donoszą najprzód o panujących nieporozumieniach w samym gabinecie, a powtóre o dysharmonii pomiędzy rządem a instytucyą, którą w spuściźnie pozostawił gabinetowi konserwatywnemu rząd liberalny.

P. Sagasta, przed ustąpieniem stworzył rodzaj junty, nazwanej centralną komisyą wyborczą, której zadaniem czuwać nad przeprowadzeniem wyborów podług nowej ustawy, wprowadzającej głosowanie powszechne. Komisyę tę zatwierdziły kortezy i wydelegowały do niej większość członków stronnictwa liberalnego. Komisya, wyposażona atrybucyami bardzo obszernemi, oparła się kilka razy życzeniom, wyrażonym przez gabinet. Przyszło w końcu do tego, że zapragnęła, ażeby rozporządzenia jej w sprawach wyborczych uznane były bezwarunkowo. Gdy ministerstwo oparło się temu, wystąpił były prezes gabinetu liberalnego z wnioskiem, ażeby w razie sporu komisyi z rządem, rozstrzygały kortezy. Liberalna większość uchwaliła ten wniosek, kortezy zaś zatwierdziły żądanie, ażeby zarządzenia w sprawach wyborczych wychodziły bezpośrednio z komisyi i po aprobacie ciała parlamentarnego, były rozsyłane miastom i gminom. Wywołało to nie małą konsternacyę w obozie konserwatywnym, gdyż okoliczność ta dowodzi, że żywioły liberalne zyskują w kraju coraz silniejsze poparcie. Zastanawiano się, co począć w tym wypadku? Rozwiązanie komisyi centralnej i kortezów poczytanoby za zamach na konstytucyę, a uległość gabinetu dla junty byłaby objawem klęski gabinetowej, któraby mogła doprowadzić chyba do ustąpienia ministerstwa konserwatywnego. W tem drażliwem położeniu w obec kraju a naprężonem w skutek nieporozumień członków ministerstwa, przybył jeszcze jeden objaw, który nie może być miłym dla reprezentantów władzy. Oto powracającego z wycieczki po okręgach wyborczych p. Sagastę, byłego prezesa gabinetu liberalnego, powitała ludność Madrytu takiemi owacyami i tak tłumnie, jak nigdy przedtem nie był witany żaden z przedstawicieli stronnictwa. Odbiło się to tem jaskrawiej, że tegoż dnia powracało do Madrytu kilku ministrów, których witało ledwie kilkadziesiąt osób. Wzburzenie tedy i zaniepokojenie wielkie objawia się we wszystkich sferach politycznych i słychać już głosy zapytujące, czy p. Canovas del Castillo nie będzie zniewolony prosić o dymisyę całego gabinetu.

Sejm krajowy.

(*XXV posiedzenie 2 sesyi VI peryodu*).

Lwów, 27 listopada.

(*Posiedzenie wieczorne*).

(§) Początek posiedzenia o godz. 8 min. 30 wieczór. Obecnych 79 posłów.

Z porządku dziennego przystąpiono do dalszego ciągu rozprawy nad sprawozdaniem komisyi budżetowej o preliminarzu funduszu krajowego na r. 1891.

Izba uchwala bez dyskusyi w załatwieniu sprawozdania przez p. Madeyskiego.

a) Nad petycyami: Cyryli Płoszczakowej, Ignacego Maraszewskiego, Klementyny Picykowej i Władysława Soświńskiego, przechodzi Sejm do porządku dziennego.

b) Tytułem jednorazowej zapomogi przyznaje z funduszu szkolnego krajowego po 50 zł.: Rudolfowi Dasiowi, Szymonowi Teślukowi, Piotrowi Koczyndykowi, Rozalii Panekowej, Józefie Chanowej, Dymitrowi Budyczowi, Bronisławie Jakimowskiej, Maryi Bursztynowej, Antoniemu Goralewiczowi i Malwinie Jasińskiej, i wstawia w tym celu do budżetu funduszu szkolnego krajowego na rok 1891 kwotę 500 zł.

c) Sejm przyznaje z krajowego funduszu szkolnego tytułem dożywotniego wsparcia dla Maryi Martusiewiczowej, wdowy po nauczycielu ludowym, rocznie po 80 zł. w. a. począwszy od dnia 1 stycznia 1891 r.

d) Tytułem jednorazowej zapomogi z funduszu szkolnego krajowego przyznaje Sejm wdowom po nauczycielach ludowych: Waleryi Markiewiczowej i Ludwice Germanisowej, tudzież wdowie po dyrektorze szkoły wydziałowej, Józefie Ostrowskiej, każdej z nich po 50 zł. i wstawia w tym celu do budżetu funduszu szkolnego krajowego na rok 1891 kwotę 150 zł.

e) Tytułem dożywotniego wsparcia z funduszu szkolnego krajowego przyznaje Sejm wdowie po nauczycielu ludowym, Annie Mliko, kwotę 60 zł. w. a., począwszy od

---

WYSTAWA SZKICÓW

Już od tygodnia czyniono na Wystawie lwowskiej jakieś niezwykłe i zagadkowe przygotowania.... Po za kotarę, tajemniczo zawieszoną we drzwiach, wiodących do ostatniej sali, nosili tragarze wytworne otomany, stoliki bogato rzeźbione, wazy majolikowe, dywany, makaty, to znów parasole chińskie, wachlarze różnej barwy i kształtu, zasuszone liście palmowe i kwiaty, wreszcie zbroje starożytne, hełmy, karabele, rapiry i.... pistolety.

Zaintrygowana publiczność, zapytywała, co to wszystko znaczy? I szeptano sobie na ucho, że widocznie reprezentacya lwowska, zawarłszy przed kilku laty dozgonne, a z początku dość nieszczęśliwe śluby z Towarzystwem krakowskiem, obecnie, gdy pozyskała przywileje i łaski prawej małżonki — mebluje się na gwałt....

Zresztą różne krążyły wersye i pogłoski. Mówiono sobie pod sekretem, to o jakimś pojedynku na pistolety, to znowu o balu maskowym, to wreszcie, że przyjeżdza monarchini chińska i najprzód przysłała do Lwowa swój parasol oraz wachlarze dla całego swego fraucymeru.

Osobniki ciekawsze i niecierpliwszej natury, interpelowały natrętnie w tej sprawie sympatycznego młodego człowieka — p. kustosza Wystawy. Ale ten, przesuwając się przez sale, jak duch powiewnie i cicho, uśmiechał się tylko tajemniczo, kładł palce na ustach i jak cień znikał po za kotarą trzeciej sali.

Nakoniec opadła ze drzwi zagadkowa przesłona, rozwarto podwoje....

„Narody klękajcie, ludy przychodźcie z trybularzami!“ — jak woła Sienkiewicz w „Tej trzeciej“.

Nie wiesz w pierwszej chwili, gdzie jesteś: czy w buduarze aktorki, w haremie sułtańskim, czy też w pracowni artysty.... Brak tylko odaliski, basenu i fontanny z kolońskiej wody.... a miałbyś przed oczyma urzeczywistniony sen z „Tysiąca i jednej nocy“....

Ale oto spostrzegasz wielką ilość obrazków i szkiców, a siedzący przy drzwiach cicerone, który, mówiąc nawiasem, przypomina trochę swoją postacią Znoska ze „Starej baśni“ — objaśnia cię uprzejmie:

— Ten szkic to p. Styki, a ten p. Popiela, a ta figurka, to jego brata....

Bardzo pięknie! Rozglądasz się w około i jesteś zachwycony nader gustownem udekorowaniem sali. Trzeba było zaiste dużego gustu, smaku i artystycznej ręki, aby całość tak wdzięcznie i powabnie ułożyć.

Sala ma nam przedstawiać *atelier* malarza. Masz więc na ścianach bogate kobierce i makaty, w pośród nich pozawieszano obrazki i szkice, ubarwione zręcznie wielu dekoracyjnemi przyborami. Tu oko twoje uderza malowniczy wachlarz, owdzie paleta, hełm rycerski, to znów zasuszony liść palmowy; pod liściem kryje się dyskretnie niezbyt efektowny szkic młodego artysty i jeno trochę na świat wyziera.... Gdzieindziej pociąga cię zbroja dawnego rycerza, pancerz, miecz i stalowa misiurka. W jej zardzewiałej siatce usnął na półksiężycu sylf czy aniołek.... z terakoty.

Na środku pracowni staluga, na niej akwarela Juliusza Kossaka „Mickiewicz na polowaniu w Turcyi“. Poniżej — szkic pełen werwy i zacięcia, syna znakomitego artysty. Przed stalugą krzesełko i paleta z pędzlami. Pod jednę ze ścian wabi cię miękka, wygodna otomana, ciemno-ponsowym aksamitem kryta. Chciałbyś spocząć trochę, ale (o przezorności komitetu!) na otomanę rzucono, niby od niechcenia wielki efektowny wachlarz i kawał bogatej żółtej draperyi. Nadto (o nieludzki komitecie!) postawiono tu, jakby na straży, aby nikt nie usiadł, rosłego „Hucuła“, pędzla p. Makarewicza.

Nie masz więc gdzie spocząć, salka niewielka, a tu ścisk tak ogromny — atmosfera ananasarni! Wspinasz się na palcach, „rękami jak wichrami“ rozpychasz wszelki naród, i w końcu spostrzegasz w pracowni jeszcze jedną stalugę, postumenty, na nich okazałe wazony, pełne zasuszonych paproci i kwiatów; wreszcie w dwu przeciwległych kątach sali widzisz stoły, przykryte makatami, a na stołach wytworne cacka artystyczne z pracowni naszych rzeźbiarzy....

Całość bardzo powabna i gustowna. Kto nie był nigdy w *atelier* zamożnego i kochającego się w przepychu malarza (a któryż z nich w tem się nie kocha!), może mieć, po zwiedzeniu Wystawy szkiców, pewne, dość dokładne pojęcie o pracowni artysty.

Nam jednak z obowiązku sprawozdawcy, nie wolno zbyt długo przypatrywać się dekoracyjnej części Wystawy — musimy przejść do tego, co jej faktyczną część stanowi: do szkiców.

Przedtem jednak stwierdzamy, że Wystawa powiodła się nadspodziewanie świetnie: nadesłano przeszło 250 prac — tak, że dla braku miejsca, wiele obrazków zatrzymać musiano na razie w kancelaryi Towarzystwa, zanim się dla nich wolne miejsce otworzy.

Wprawdzie „grube ryby“, mistrze pierwszorzędni, jak Matejko, Siemiradzki i Brandt nie nadesłali swych prac, — ale jest sporo szkiców wybitnych artystów. Co zaś do narybku malarskiego — ten nadpłynął tak obficie, tak szeroką ławą, że mimowoli przypomina czas tarła śledzi przy wybrzeżach Holandyi.

Szczęściem dla narybku, na Wystawę szkiców żaden sprawozdawca nie przychodzi nastrojony zbyt poważnie — więc narybek, jak przypłynął pomyślnie do Lwowa, tak też będzie mógł odpłynąć nazad w równie dobrem zdrowiu....

W ogóle sytuacya sprawozdawcy z Wystawy szkiców jest bardzo przyjemna, bo wolno mu nie ganić, nie krytykować, lecz zachęcać publiczność do kupna tych drobiazgów artystycznych, tych bezpretensyonalnych efemeryd.

Znajdują się jednak na Wystawie nietylko same szkice, lecz już rzeczy wykończone zupełnie jak wspomniana akwarela Kossaka „Mickiewicz na polowaniu“. Są także sumienne studya z natury, nic nie pozostawiające do życzenia. Chcąc przyjrzeć się szczegółowo wszystkim nadesłanym pracom, musielibyśmy kilka fejletonów napisać — a na to nie ma ani miejsca w dzienniku, ani też luźne szkice nie zasługują na tak obszerny rozbiór.

Nadmieniamy więc pokrótce, że Wystawa zgromadziła utwory wielu wybitnych malarzy naszych. Honorowe miejsce należy się tu zasłużonemu dla sztuki rodzimej Wojciechowi Gersonowi. Dał on dwie prace swego pędzla: „Ukrainka“ i „Wdowa“.

Wyborny rodzajowy obrazek nadesłał z Monachium, ceniony wysoko artysta, pan Alfred Kowalski. Tytuł obrazka brzmi może trochę nieestetycznie („Matka i.... maciora“), nie ma tu jednak nic trywialnego i płaskiego — nawet dla oczu wyperfumowanego filistra. Rzecz podmalowana z wielkim smakiem i wprawą — motyw żywcem z natury schwycony. Obrazek Kowalskiego jest jedną z najcelniejszych, a bodaj czy nie najlepszą pracą na Wystawie.

O pełnym werwy szkicu olejnym, pędzla p. Wojciecha Kossaka, wspomnieliśmy już na samym wstępie. Idźmyż więc dalej

r. 1891 i wstawia tę kwotę do budżetu funduszu szkolnego krajowego, począwszy od r. 1891.

f) Anieli Guzkiewiczowej, wdowie po nauczycielu szkół ludowych, przyznaje się w drodze łaski dożywotnie wsparcie z funduszu szkolnego krajowego w rocznej kwocie 80 zł., począwszy od 1 stycznia 1890.

g) Gminie Żabokruki zniża się, począwszy od 1go stycznia 1891, prestacyę na utrzymanie nauczyciela z kwoty 200 zł. na kwotę 100 zł. rocznie.

h) Julii Strokowej, wdowie po nauczycielu ludowym, przyznaje się w drodze łaski dożywotnie wsparcie z funduszu szkolnego krajowego w rocznej kwocie 60 zł., począwszy od dnia 1 stycznia 1890 r.

i) Tytułem jednorazowego daru z łaski przyznaje się Agnieszce Bociańskiej, córce po nauczycielu ludowym, kwotę 150 zł. i wstawia się w tym celu do budżetu szkolnego krajowego kwotę 150 zł.

k) Trzydzieści dziewięć petycyj gmin, o udzielenie pożyczki lub zapomogi na budowę lub przeistoczenie budynków szkolnych, — odstępuje się c. k. Radzie szkolnej krajowej, do możliwego uwzględnienia.

l) Siedm petycyj gmin o zniżenie prestacyi na płacę nauczyciela, — odsyła się do Wydziału krajowego z poleceniem zbadania, zasiągnięcia opinii Rad szkolnych okręgowych i Rady szkolnej krajowej, tudzież do zbadania sprawy na najbliższej sesyi sejmowej.

m) Dwadzieścia petycyj wdów i sierót po nauczycielach ludowych o zaopatrzenie lub dar z łaski, — odsyła się do Wydziału krajowego do zbadania i zdania sprawy na najbliższej sesyi sejmowej.

n) Trzydzieści petycyj nauczycieli i nauczycielek o zapomogi i zaliczki, — odstępuje się c. k. Radzie szkolnej krajowej do załatwienia.

Nastąpiła Rub. XIII „budowy wodne i melioracyjne“, sprawozdawca p. Skałkowski. Uchwalono wydatki w sumie 234.786 zł.

Rub. XIV „odsetki od pożyczek i umorzanie tychże“, sprawozdawca p. Goldman, uchwalono wydatki w sumie 614.663 zł.

„Fundusz policyi krajowej“, sprawozdawca p. Goldman, uchwalono dochody 6070 zł., wydatki 805 zł.

Następnie uchwalono zgodnie z preliminarzem fundusze samoistne: fundusz domestykalny, kultury krajowej, stanowy sierociński, Aleksandra hr. Stadnickiego, pożyczki kraj. z r. 1873.

Rub. XV „na cele rolnictwa i górnictwa“, sprawozdawca p. Jan Stadnicki.

W rubryce tej uchwalono: Towarzystwo rolnicze we Lwowie 3000 zł. Towarzystwo rolnicze w Krakowie 3000 zł. Towarzystwo Tatrzańskie w Krakowie 400 zł. Oddział Czarnohorski Towarzystwa Tatrzańskiego na dokończenie budowy dworku Czarnohorskiego w Żabiu 100 zł. Na zalesienie wydm piaszczystych: w powiecie niskim rocznie aż do 1893 r. 700 zł., na zalesienie góry Kosowskiej jednorazowo 800 zł.

P. Romanowicz imieniem Wydziału kraj. prosi o załatwienie przedłożenia Wydziału krajowego, celem wyznaczenia dotacyi na zalesienia w okręgu tarnobrzeskim 305 zł., jarosławsko-cieszanowskim 400 zł., jaworowsko-mościskim 400 zł.

Pp. Wł. Koziebrodzki i Jan Tarnowski popierają wnioski p. Romanowicza.

Sprawozdawca p. J. Stadnicki wyraża życzenie, aby Wydział kraj. w sprawozdaniu przyszłem podał stan zalesień.

Wniosek p. Romanowicza został przyjęty.

Następnie uchwalono: Stypendya dla dwóch uczniów, którzy ukończyli wyższą szkołę rolniczą w Dublanach, na kształcenie się na nauczycieli szkół średnich 800 zł. Na zasiłki dla ubogich uczniów wyższej szkoły rolniczej w Dublanach (do dyspozycyi Wydziału krajowego) 200 zł. Stypendya dla uczniów krajowej szkoły leśnictwa we Lwowie 2300 zł. Dla Kółek rolniczych preliminuje Wydział kraj. 3000 zł.

Komisya przy tej pozycyi nie może pominąć uwagi, że w Kółkach rolniczych bywa trzymane pismo „Przyjaciel ludu“, pismo znane ze swoich dążeń przewrotnych, antispołecznych, a tem samem antinarodowych. Byłoby do życzenia, by Kółka rolnicze, wspierane z funduszów krajowych, podobnego pisma nie trzymały. Komisya budżetowa wnosi wstawienie w powyższej pozycyi kwoty 3000 zł.

Następnie uchwalono:

1. Ustanawia się fundusz pożyczkowy dla Kółek rolniczych w wysokości 15.000 zł.

2. W budżet wydatków na rok 1891 wstawia się 5000 zł. jako pierwszą ratę funduszu pożyczkowego dla Kółek rolniczych.

3 Fundusz ten będzie osobno administrowany i służyć będzie do popierania zapomocą pożyczek działalności handlowo-przemysłowej Kółek rolniczych, a pożyczki z niego rozdawać będzie Wydział krajowy na wniosek Zarządu głównego Kółek rolniczych.

(Ks. Metropelita obejmuje przewodnictwo).

Na składy publiczne we Lwowie uchwalono 15.875 zł.

Na składy publiczne w Krakowie uchwalono 17.500 zł.

Dalej uchwalono: Krakowskiemu Towarzystwu gospodarskiemu na wydawnictwo „Tygodnika Rolniczego“ 500 zł. Galicyjskiemu Towarzystwu leśnemu na wydawnictwo organu Towarzystwa „Sylwan“ 100 zł. Na utrzymanie 4 nauczycieli wędrowych rolnictwa dla włościan 8000 zł. Na zakupno środków demonstracyjnych do nauki dla nauczycieli wędrownych 250 zł.

Towarzystwo rybackie w Krakowie 250 zł. Dzieciom po ś. p. prof. Nowickim jednorazową zapomogę w kwocie 1000 zł.

Wydziałowi krajowemu do zbadania uchwalono odesłać petycyę Jana Amborskiego i towarzyszy, właścicieli czasopisma „Gospodarz wiejski“ i przejście do porządku dziennego nad petycyą Zygmunta Jaroszewskiego, redaktora i wydawcy „Rozwoju gospodarczego i przemysłowego wiejskiego“.

Z kolei nastąpiła rubr. XVI „wydatki dla podniesienia rękodzielnictwa i przemysłu krajowego“ — sprawozdawca p. Chrzanowski.

Komisya wnosi:

1. W celu rychlejszego uzupełnienia funduszu przemysłowego do sumy 300.000 zł. będzie skarb krajowy wypłacać corocznie przez lat trzy, począwszy od 1891 roku, po 60.000 zł.

2. W budżecie na rok 1891 należy zamieścić 60.000 zł. jako 5 i 6 ratę uposażenia funduszu przemysłowego.

3. Zaciągający z funduszu przemysłowego po 1 stycznia 1891 r. pożyczki w kwotach mniejszych niż 5000 zł. winni opłacać od tych pożyczek procent, po 4 prc. rocznie jak dotychczas; zaciągający zaś pożyczki po 1 stycznia 1891 r. w kwotach po 5000 zł. lub większych, winni opłacać procent w stosunku 4 prc. rocznie.

P. Z. Kozłowski sprzeciwia się powyższym wnioskom komisyi i żąda, aby wstawiano jak dotąd, tylko po 30.000 zł. do budżetu na fundusz przemysłowy.

Sprawozdawca p. Chrzanowski staje w obronie wniosków komisyi i oświadcza p. Kozłowskiemu, że jeźli później okaże się potrzeba ponownego podwyższenia tej dotacyi, to Sejm udzieli potrzebnego funduszu. Obowiązkiem jest kraju popierać przemysł domowy i rękodzielniczy a nawet fabryczny (*brawo*).

W sprawie szkoły uzupełniającej przemysłowej w Jarosławiu domagał się większego nadzoru nad tą szkołą.

P. Romanowicz oświadcza, iż szkoła jarosławska nie jest pozbawioną opieki Wydziału krajowego.

Wydatki na przemysł uchwalono w sumie 154.324 zł., oraz proponowane przez komisyę wnioski.

Nastąpiła rubr. XVII „rozmaite wydatki“, sprawozdawca p. Scipio. W tej rubryce uchwalono między innemi: Fundusz dyspozycyjny Wydziału krajowego 42.743 zł.; Związków straży ochotniczych pożaznych 2000 zł., stow. opieki nad uwolnionymi więźniami 300 zł., komitetowi ratunkowemu dla dotkniętym gradem gmin pow. rohatyńskiego 1000 zł.; ks. Unitom Chełmskim 1500 zł., gm. m. Lwowa na budowę szkoły kadetów 5000 zł., pogorzelcom gminy: Wola ranižowska 100 zł., Kadobna 30 zł., Wólka sokołowska 60 zł., Nienadówka 40 zł., Porzecze 100 zł., Kijowce 100 zł., Brzostek 200 zł., Lary 60 zł., przedm. jarosław. 100 zł., Głogów 300 zł., Julii Szaszkiewicz, wdowie po ruskim poecie 100 zł., komitetowi paraf. w Sanoku 1200 zł., komitetowi kościelnemu w Nisku 300 zł.

Następnie na podstawie sprawozdania p. Zagórskiego bez dyskusyi uchwalono wszystkie rubryki dochodów własnych funduszu krajowego.

(Ks. Marszałek obejmuje przewodnictwo).

Z porządku dziennego przystąpiono do sprawozdania komisyi budżetowej o preliminarzach wydatków i dochodów funduszu indemnizacyjnego wschodnio-galicyjskiego, zachodnio-galicyjskiego i krakowskiego na rok 1891; sprawozdawca poseł Chrzanowski.

Uchwalono bez dyskusyi preliminarze dla wszystkich trzech funduszów indemnizacyjnych oraz uchwalono:

1. Na pokrycie wydatków funduszu indemnizacyjnego wschodniej części Galicyi i funduszu indemnizacyjnego zachodniej części Galicyi w 1891 roku, Sejm ustanawia w tych obu częściach kraju, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich, po 29 centów do każdego złotego całej należytości podatków bezpośrednich.

2. Na pokrycie wydatków funduszu indemnizacyjnego krakowskiego w 1891 roku, Sejm ustanawia w Krakowskiem dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich po 17 centów do każdego złotego całej należytości podatków bezpośrednich.

Z porządku dziennego nastąpiło sprawozdanie komisyi podatkowej o wniosku posła Abrahamowicza, dotyczącym poboru krajowych opłat konsumcyjnych. Sprawozdawca poseł Chamiec.

Komisya wnosi ustawę zaprowadzającą opłaty konsumcyjne, oraz dodatki do podatków konsumcyjnych.

Projekt ustawy podaliśmy już przed 2 dniami.

W ogólnej rozprawie zabrał głos p. Chrzanowski oświadczając się przeciw ustawie. Mowca ubolewa, że to przedłożenie tak późno przyszło na porządek dzienny. Ustawa o podatku konsumcyjnym jest wtedy sprawiedliwą, jeśli posiadać będzie trzy warunki. Podatek konsumcyjny powinien być równomiernie rozłożony na wszystkich konsumentów. Według projektu komisyjnego dotyka ten podatek — zdaniem mowcy — tylko m. Lwowa i Krakowa, gdyż tutaj wiadomo, w jaki sposób ma być ten podatek wybierany, natomiast na prowincyi kwestya ta nie jest rozstrzygniętą. Drugim warunkiem jest, aby był w jednakowy sposób w całym kraju pobierany, a trzeci, aby nie dawał powodu do weksacyi. Mowca oświadcza, że projektowana ustawa, żadnemu z tych trzech warunków nie odpowiada.

Mowca stawia wniosek, aby przedłożony projekt ustawy o poborze opłat konsumcyjnych przekazano Wydziałowi krajowemu z poleceniem, aby po porozumieniu się z c. k. Rządem co do wykonawczych postanowień tej ustawy i po porozumieniu się z Wydziałami krajowemi innych krajów tej połowy Monarchii, co do jednakowej wysokości opłat konsumcyjnych krajowych, z pobliskiemi krajami tej połowy Monarchii, — przedłożył Sejmowi na przyszłej sesyi projekt ustawy o opłatach konsumcyjnych krajowych, któraby równomiernie dotknęła wszystkich w całym kraju konsumentów przedmiotów obłożonych temi opłatami, a zawierała zasady co do poboru tych opłat.

Za ustawą zabrał głos p. Szczepanowski: Jest za polityką inwestycyjną;

Oto przed nami zamaszyste szkice p. Jaroszyńskiego: sceny z polowania, już też z życia ludu. Najwdzięczniejszym jest szkic oparty na motywie z życia Hucułów. Dalej — zręczne są dwa szkice p. Daczyńskiego, a szczególniej jeden z nich, przedstawiający wyżła na tropie. Wiele w tych drobiazgach obserwacyi natury i wdzięku.

Poważny kontrast stanowi niewielki ale wprawnie rzucony i zajmujący z wielu względów szkic p. Styki: Matka Boska w otoczeniu tych wszystkich, dla których życie jest drogą krzyżową i którzy cierpią niesłuszne częstokroć prześladowania.... Rzecz skomponowana w podobny sposób, jak znany obraz tego artysty „Matka Boska, błogosławiąca wszystkim stanom“.

O studyum p. Styki, przedstawiającem naturalnej wielkości głowę końską, nie chcielibyśmy na tem miejscu wspominać, aby nie psuć wrażenia — więc przechodzimy do prac znanego artysty lwowskiego, p. Harasimowicza. Jak dotąd, nadesłał on cztery swoje prace: dwie główki kobiece, głowę starca i studyum staruszki. To ostatnie najwięcej ma zalet, najbardziej się nam podoba, i z pewnością znajdzie ono chętnego nabywcę. W ogóle należy się poparcie pracowitemu artyście...

Smiało i z dużą werwą malowane jest studyum p. Alchimowicza, którego „Pogrzeb Gedymina“, obraz o wybitnych kolorystycznych zaletach, znajduje się właśnie w salonie lwowskim.

Z Warszawy pospieszyła także z nadesłaniem studyów olejnych p. Dukszyńska. Tu zauważyć można, że płeć piękna, uprawiająca sztukę Apellesa, reprezentowaną jest na Wystawie stosunkowo dość silnie. Między innemi: Bilińska z Paryża, Bierkowskie Leonia i Karolina, Młodnicka i Dunajewska, nadesłały swoje prace. Efektowną jest główka kobieca p. Kraszewskiej z Monachium.

Bardzo zajmującym, jak na początkującego malarza, jest „Rekonesans“ p. Rozwadowskiego z Krakowa. P. Bieszczad nadesłał także kilka typów charakterystycznych, i skończony już obrazek: „Wyjście procesyi z wiejskiego kościółka“. Jaka szkoda, że zdolny ten malarz rodzajowy tak jakoś zaniedbał się w ostatnich czasach . . . Jego „Wyjście procesyi“ jest dowodem, że przy usilności i dobrej woli, mógłby malować ładne obrazki.

Wreszcie notatka, że bardzo zręczny jest maleńki szkic pana Dębickiego: „Bonhomme“.

Palet nadesłano kilka, a nadto ma nadejść z Krakowa wielce oryginalna i ciekawa paleta, malowana przez kilkunastu wybitniejszych artystów. Palety malarskie są zawsze bardzo pożądane na Wystawie szkiców, a nawet przez publiczność poszukiwane. Mamy ich tu kilka większych i mniejszych; z nich możemy polecić paletę zdolnego artysty, p. Augustynowicza, przedstawiającą typ wiejski.

Jest także efektowny wachlarz, na którym znany artysta, p. Batowski, naszkicował scenę z powieści Sienkiewicza: „Zagłoba i Helena“.

Krajobrazów jest moc niesłychana. Dały tu sobie *rendez vous* wszystkie kiełkujące geniusze. Co trawy! co zieloności! Miły Boże, gdyby tak można skosić całą tę bujną i zieloną trawę, podjadłoby sobie do syta niejedno bydełko!

Z tej powodzi nieudałych utworów, na wyróżnienie zasługują powabne i wdzięczne, jak zawsze, pejzaże Kochanowskiego i jeszcze kilku innych artystów.

Akwarel jest także stosunkowo bardzo wiele. Prócz wspomnianej już dużej i wykończonej akwareli Kossaka „Mickiewicz na polowaniu“ i „Targ pod Wawelem,“ pełen życia i werwy — mamy tu wyborny typ cygański p. Janowskiego, bardzo zręczne akwarele p. Sozańskiego, śmiało traktowane dwa typy (szczególniej jeden z nich) zdolnego rysownika p. Brunona Tepy, bratanka ś. p. Franciszka, wreszcie „Hucuła“ i „Krajobraz zimowy“ pędzla znanego artysty p. Makarewicza.

Wśród akwarelistów spotykamy się jeszcze z nazwiskiem p. Tadeusza Popiela i Franciszka Kostrzewskiego. Pierwszy z tych malarzy rzucił na papier z właściwym mu szykiem typ wiejski z okolic Krakowa, drugi — niezrównany w swoim rodzaju rysownik-humorysta — dał nam całą galeryę typów z ulic Warszawy, zacząwszy od „dryndziarza“ śpiącego na koźle, skończywszy na śmieciarce i sławnym z tradycyi uliczniku warszawskim. Są to wszystko szkice pełne humoru i charakterystyki. Znalazły też licznych amatorów, którzy je rozkupili w pierwszej zaraz chwili.

Rysunków nie brak róniwnież na Wystawie; nawet znany rzeźbiarz krakowski p. Błotnicki nadesłał rysunek, głowę kobiecą. Są także rysunki p. Stachiewicza, Łuskiny (do powieści „Ogniem i mieczem“) i młodej, utalentowanej artystki p. Młodnickiej, która właśnie wyjechała do Monachium w celu dalszego kształcenia się w malarstwie. Prawdziwą jednak ozdobą tego działu jest piękna kopia z „Mojżesza“ p. Tadeusza Popiela, wykonana tuszem przez samego artystę. Rzecz tę nabył do cennych swoich zbiorów pod Krakowem poseł hr. Lasocki, jeden z prawdziwych miłośników malarstwa i jeden z tych tak rzadko spotykanych u nas ludzi, którzy sztukę nie tylko miłują, ale i popierają....

Przechodzimy do rzeźby. Zacznijmy od p. Barącza, który dał wyborne i bardzo zręcznie naszkicowane okazy ze świata zwierzęcego, — jak jeleń postrzelony, młody psiak, wyżlica ze szczenięciem i ryś. Szczególniej dwa te ostatnie szkice uderzają niezrównaną prawdą i życiem. Ryś w swym zręcznym, czającym się ruchu, jest uchwycony świetnie.

Inny znów rzeźbiarz, p. Piotr Harasimowicz, niegdyś stypendysta Wydziału krajowego, odznaczony dwukrotnie we Florencyi zaszczytnem uznaniem za studya swoje — dał nam lwa śpiącego, piękną pracę snycerską. O ile nam wiadomo, p. Harasimowicz jest w mieście naszem jednym, jedynym artystą-snycerzem, który w swym zakresie potrafi wznieść się do wyżyn sztuki. Żałować też należy, że tak rzadko spotykamy się z jego pracami.... Czyżby w naszym Lwowie brakło poparcia dla ludzi talentu, rzetelnej pracy — nie zaś blagi?

Wielbicielom Mickiewicza, a tych nie brak nigdy, polecamy medaliony naszego wieszcza, dłuta p. Lewandowskiego z Krakowa. Nakoniec słówko o bardzo zręcznej i wdzięcznej figurce z terrakoty, przedstawiającej młodego żydka-przekupnia. Figurkę pokolorowano efektownie, na wzór podobnych cacek artystycznych, spotykanych często za granicą.

Jest to, jak słyszymy, pierwszy debiut na Wystawie młodego i utalentowanego rzeźbiarza p. Antoniego Popiela, brata malarza. Debiut tak szczęśliwy, że młodemu artyście należą się słowa szczerej zachęty do dalszej pracy....

I jeszcze jedno słówko. Dla amatorów, którzyby chcieli nabyć oryginalne prace nieodżałowanej pamięci Artura Grottgera — nastręcza się dobra sposobność, gdyż właśnie znajdują się na Wystawie dwa rysuneczki twórcy „Wojny.“

Są także podobno trzy szkice ś. p. Kotsisa, artysty wybitnego talentu — tych prac jednak nie mogliśmy odszukać na Wystawie. Mają się znajdować jeszcze w kancelaryi Towarzystwa.

Jan Zdora.

dodatki do podatków bezpośrednich nie mogą już więcej być podniesione, zatem należało pomyśleć o nowem źródle dochodu. Mowca przyznaje, że przedstawiona ustawa nie jest idealną, a w dalszym ciągu podnosi radość, iż Rząd nie sprzeciwia się zaprowadzeniu opłat. Mowca proponuje wejście z Rządem w negocyacye, w celu zapewnienia krajom udziału w podatkach konsumcyjnych.

Mowca podnosi, że obecnie ogólny interes narodowy zaczyna coraz mniejszą grać rolę, a partykularyzm brać górę. Następnie występuje przeciw t. z. wyłącznym obrońcom miast, lub wyłącznym obrońcom wsi. Kraj potrzebuje stolicy i powinien o nią dbać, ale i stolica nie może o potrzebach kraju zapominać.

P. Fruchtman oświadczył się przeciw ustawie, a w końcu wniósł, aby Sejm polecił Wydziałowi krajowemu, by przeprowadził rokowania z c. k. Rządem w tym kierunku, ażeby z podatków konsumcyjnych, przez Państwo pobieranych, odstąpioną została odpowiednia część krajom, w Radzie państwa reprezentowanym, na częściowe pokrycie wydatków krajowych.

Z powodu braku kompletu zamknął ks. Marszałek posiedzenie o godzinie 11 min. 55 w nocy. Następne w piątek o godzinie 10 rano.

Sprawy sejmowe.

Z powodu nawału materyału nie mogliśmy wczoraj podać w całej osnowie wszystkich przemówień w interesującej rozprawie sejmowej przedwieczornej. I dziś z powodu braku miejsca musimy ograniczyć się tylko do kilku słów uzupełnienia. Winniśmy wszakże przedewszystkiem uzupełnić pewien ustęp z przemowy p. Antoniewicza, ustęp, który ze względu na wygłoszony program p. Romańczuka i następne przemówienie JE. ks. Metropolity, miał szczególne znaczenie.

P. Antoniewicz zaznaczywszy przekonanie, że za zdaniem jego oświadczą się lud i inteligencya ruska i przyjąwszy odpowiedzialność za to co powiedział, rzekł dosłownie:

Druga kwestya jest jeszcze ważniejsza; podniesioną bowiem została z miejsca c. k. komisarza rządowego. Zapytał on, czy w danej chwili pójdziecie za głosem waszych książąt Kościoła. Na to odpowiadam bezwarunkowo (*podniesionym głosem*): Pójdziemy z nimi, bo o n i z a n a m i p ó j d ą, bo właśnie my stoimy na gruncie czystości religijnej i moralności i tych zasad będziemy bronić do ostatniej chwili. My nie uznajemy tego, że sztundyzm to wiara ruska, nie sympatyzujemy z literaturą ukraińską, która z Zachodu przychodzi, z literaturą, która przychodzi z Genewy. Przeciwnie, występujemy przeciw niej a teraz rzecz tak stoi, że patryoci nasi zastanawiają się czyby nie była pora zamknąć czytelnie, bo wciskają się tam te prądy i demoralizują lud."

Na to powstał JE. ks. Metropolita Sembratowicz i wygłosił mowę, w której dobitnie zaznaczył stanowisko ruskich książąt Kościoła. Przemówienie to podajemy poniżej. Inne zarzuty podniesione przez p. Antoniewicza co do literatury ukraińskiej, czytelni i t. p. zbijali pp. Romańczuk i Siczyński, cośmy już wczoraj zaznaczyli.

Przemówienie J. Eksc. ks. Metropolity Sembratowicza.

(Wedle stenogramu, w przekładzie z ruskiego.)

Wielce dostojni Panowie!

Nie dziwcie się Panowie, że bez zwłoki i przygotowania przystępuję do mego przemówienia. Wprawdzie jesteśmy przy pozycyi 92: „Zapomogi dla książek ludowych polskich“, ale proszę wielce szanownych Panów nie myśleć, jakobym przeciw tej pozycyi występować chciał, bo ja za nią głosować będę, bo tak jak miłemi mi są wszelkie zapomogi dla wydawnictw ludowych ruskich, tak samo miłemi są dla mnie zapomogi dla wydawnictw polskich. (*brawo!*)

Będę mówił o innym przedmiocie, a to na tej podstawie, że uważałem łaskawość naszego wielce dostojnego księcia Marszałka, iż pozwolił przy tej sposobności inne sprawy, inne przedmioty poruszać. Sądzę, że wielcy szanowni Panowie wysłuchacie moich trzeźwych słów. Wprawdzie nie jestem przygotowany, lecz gdzie idzie o sprawę, która tak głęboko mnie dotyka, tam będę mówił z serca, podług mego sumienia, i nie potrzebuję przygotowania. (*Brawo!*)

Padły tu słowa co do Kościoła naszego, co do programu, co do sposobu postępowania i t. p. jak słyszeliście wielce szanowni Panowie. I apelowano z jednej i drugiej strony do sumienia, do sprawiedliwości, do wyjaśnienia jawnie, co i jak Rusini chcą czynić. Były to pytania, ażebyśmy, my książęta Kościoła, wypowiedzieli tutaj swe zdanie w tym względzie; gdyby tu byli i inni biskupi nasi, może byliby odpowiedzieli, albo przynajmniej bylibyśmy się zgodzili na jedno. Ja jednak z mojej strony jestem przekonany, że to, co ja czuję, to także i dostojni koledzy moi, tak przemyski jak i stanisławowski biskupi, to samo ze mną czują, i to wypowiedzieliby otwarcie.

Czy my, zwierzchnicy katolickiego Kościoła ruskiego, godzimy się na program, który był przedstawiony w dniach poprzednich? Otwarcie, sumiennie, szczerze i serdecznie oświadczam, co do programu tego, że lud ruski stał wiernieji stać będzie przy naszej Najd. Dynastyi i Najj. Panu, i że w żadnym względzie od tych objawów lojalności nie odstąpimy. Program mój jak i moich kolegów jest ten, że my — czego i mówić nie potrzeba — pasterze ruskiego katolickiego Kościoła, nie możemy dopuścić, by w tym względzie zmienione było cośkolwiek lub odstąpione od świętego katolickiego rzymskiego Kościoła. (*Brawo!*) którego Głową jest Ojciec św. Tego Kościoła będziemy się trzymać, choćby nas na śmierć ciągniono (*Brawo!*) Wiem dobrze i jestem przekonany a nie tylko z przekonania lecz i z głębi sumienia oświadczam, skoro nas wyzywają do oświadczenia, że to jest prawda, wieczysta prawda rozumu, a jeśli mnie spytacie, to powiem dalej dla tych, którzy tego nie zgłębili i nie zastanowili się dostatecznie, że jednomyślnie wśród wszystkich Rusinów i Słowian, jacy są na świecie, panuje przekonanie, że my wiarę świętą za czasów przed Włodzimierzem otrzymaliśmy od Cyryla i Metodego, wysłanych z Rzymu. I niech temu przeczy, kto chce, to ja muszę przy tem obstawać, że przez Papieża obaj ci Apostołowie byli wysłani i tego trzymać się będziemy do śmierci (*Brawo!*) Dalej, oprócz tego zastrzeżenia i warunku co do programu, dostojni Panowie, oświadczam, że my się na niego godzimy i przyjmujemy i będziemy się go trzymać do końca. Wreszcie wedle serca i sumienia będziemy dobrym ludem ruskim, jakim byliśmy, takim będziemy (*Brawo!*) i dla tego, dla oświaty ludu, dla jego dobrobytu, dla podniesienia jego, wszystko będziemy czynić, co będzie nam dane w mierze legalnej i prawnej (*Brawo!*)

Ja przyjmuję program, jaki był przedstawiony, że lud halicki małoruski musimy oświecać w mowie halickiej małoruskiej, inaczej bowiem odstąpilibyśmy od programu; gdybyśmy inaczej kogo oświecali, nie dotarlibyśmy do tych, których my kochamy, dla których wszystko czynimy, my, którzy jesteśmy przewodnikami — w znaczeniu tak duchowem jak i materyalnem.

Nakoniec co do wzajemnych stosunków, to jestem zdania, że wzajemne stosunki między Polakami a Rusinami powinny być szczere, serdeczne i otwarte (*brawo!*) a to dlatego, że jeźli kochamy swoją narodowość, to musimy się także starać o podniesienie tych, którzy także narodowość swą kochają, i we wzajemnym stosunku pomagać im i popierać, o ile z naszej strony będzie to rzeczą możebną.

Oto jest program, który wypowiadam, zawezwany w ostatniej chwili do oświadczenia, czy ja się na niego zgadzam, aby nie rzucić najmniejszego cienia wątpliwości, iż my jako zwierzchnicy duchowni Kościoła coś innego może mówili lub postanowili. Wszyscy, którzy trzymają się tego programu nie są renegatami albo odstępcami, a kto go nie przyjmuje, ten nie ma miejsca w naszej halickiej Rusi (*brawo.*) Może gdzie indziej będzie miał on miejsce, ale nie u nas.

Przepraszam, że wiele czasu Wam zabrałem mojem przemówieniem, lecz musiałem wypowiedzieć to tem bardziej, że program, jaki był tu poprzednio przedstawiony, został przyjęty, jak zauważałem z radością, przez wszystkich dobrze myślących z polskiej strony a również dobrze przyjął go JE. Pan Namiestnik (*huczne brawa i oklaski.*)

Z Petersburga.

(Potoczne wiadomości).

Dzienniki petersburskie donoszą, iż dzisiaj odbędzie się w Petersburgu posiedzenie komisyi, mającej się zastanowić nad kwestyą, jaki procent cudzoziemców może być pozostawiony w służbie na drogach żelaznych w guberniach Północno i Południowo-Zachodnich. W obradach komisyi wezmą udział reprezentanci zarządów wszystkich dróg żelaznych w państwie rossyjskiem.

Wedle zapewnień dzienników, budowa fabryki prochu bezdymnego szybko postępuje, i wyrób niebawem się rozpocznie. Na użytek fabryki oddano już część zabudowań artyleryjskiego pułku gwardyi.

Według *Petersb. Wied.* dwie gubernie, mające powstać z gubernii bałtyckiej, będą nosić nazwę gubernij rygskiej i rewalskiej.

KRONIKA

Lwów, 27 listopada.

— **Najj. Pan** raczył najmiłościwiej udzielić z prywatnej Swej szkatuły gminie Płotycz, w powiecie tarnopolskim, na budowę szkoły, zapomogi w kwocie 100 zł.

— **Obchód Mickiewiczowski.** 35-tą rocznicę śmierci Adama Mickiewicza obchodzić będzie uroczyście lwowska młodzież akademicka wieczorem muzyczno-deklamacyjnym dnia 3 grudnia b. r. w wielkiej sali ratuszowej. Program wieczoru: 1. Przemówienie wstępne, akademik Krczek. 2. a) Jarecki: „Straż nad Wisłą“, b) Steble: „Pieśń nadziei“, odspiewa chór „Echa“. 3. Beriot: „Koncert“. Solo skrzypkowe, odegra akademik Herbst. 4. Deklamacya: „Z niedalekiej przeszłości“, wygłosi panna W. 5. a) Mickiewicz-Chopin: „Pszczółka“, b) Mickiewicz-Żeleński: „Słowiczku mój“, odspiewa p. Sack. 6. Chopin: „Wielka fantazya na temat pieśni polskich“, op. 13, odegrają na 2 fortepiany panna Wagner i prof. Wszelaczyński. 7. Deklamacya: Mickiewicz. „Pomnik Piotra W.“ wygłosi akad. Starzewski. 8. Haydn: Kwartet smyczkowy nr. 75, odegrają akadem. Herbst, Malisz, p. Nadwodzki i p. N. 9. a) Mickiewicz-Hiller: „Wilia“; b) Mickiewicz-Lubomirski: „Rozmowa“, odspiewa akad. M. Linde. 10. Deklamacya zbiorowa: „Rada“ z Ks. VII. Pana Tadeusza. Bilety nabywać można w księgarniach pp. Seyfartha et. Czaykowskiego i Gubrynowicza et Schmidta a w dzień wieczoru przy kasie. Początek o godzinie 7 wieczorem.

— **Dr. Longchamps** i dr. Link wyjechali z upoważnienia Towarzystwa lekarzy wojskowych, w celu poznania metody dr. Kocha do Berlina. Mając rekonmedacye do najwyższych sfer wojskowo-lekarskich, mogą delegowani liczyć na powodzenie, tem bardziej, że zięć dr. Kocha a zarazem jego pomocnik, jest lekarzem wojskowym.

— **Na fundacyę im. A. Mickiewicza**, utworzoną przez Towarzystwo nauczycieli szkół wyższych złożyli dalej: Profesorowie szkoły Politechnicznej za pośrednictwem prof. Dziwińskiego 21 zł.; grono gimn. Franciszka Józefa za listopad 4 zł. 55 ct.; prof. Kwiatkowski od grona stryjskiego, od siebie i od Gustawa Kal. jako kwotę pozostałą z jednej uczty 14 zł.; dyr. Rotter od grona wyższej szkoły przemysłowej w Krakowie 24 zł.; gimn. IV. we Lwowie przez prof. Parylaka za listopad 4 zł. 80 ct.; prof Janelli od grona naucz. szkoły realnej we Lwowie za listopad 2 zł. 60 ct.; Włodz. Rogalski we Lwowie 5 zł.; ks. Fr. Wojnar od grona naucz. w Jarosławiu 5 zł. 15 ct.; prof. Majchrowicz od grona gimn. stanisławowskiego 7 zł. 25 ct.; od grona szkoły realnej tamże 3 zł.; prof. Próchnicki od filii gimn. Franciszka Józefa we Lwowie za listopad 1 zł. 75 ct.; dyr. Żółkiewicz od grona gim. bocheńskiego 5 zł. 30 ct.; Józef L. Małecki od grona gimn. w Nowym Sączu 10 zł. 60 ct.; dr. Warmski od grona gimn. niemieckiego we Lwowie 5 zł. 80 ct.; dr. Leniek od Koła tarnopolskiego 10 zł.; od grona gimn. tamże 5 zł. 70 ct.; Wł. Sluzar od grona samborskiego 3 zł.: H. Parasiewicz od grona semin. naucz. w Tarnowie 1 zł.; dyr. Vimpeller od Koła rzeszowskiego za październik i listopad 11 zł. 50 ct.; Z. Morawski od grona tarnowskiego gimn. 3 zł. 60 ct.; profesorowie szkoły przemysłowej we Lwowie p. Stroner 1 zł.; p. Balawelder 1 zł.; dr. Garlicki od grona gimn. brzeżańskiego 1 zł. 70 ct. Ogół wkładek zapowiedzianych razem ze złożonemi wynosił z dniem 15 b. m. 925 zł. 30 ct. W imieniu Wydziału: J. Czernecki, prof. gimn. Franciszka Józefa, ul. Chorążczyzny l. 12 a.

— **Towarzystwo „Rodzina“** w Winnikach odbędzie dnia 29 b. m. o godzinie 6 wieczór w sali posiedzeń tamtejszej Rady gminnej walne zgromadzenie, w celu ukonstytuowania się.

= **Samobójstwo.** C. i k. Major 30 pułku piechoty, Jan Walzer, liczący lat 58, bezżenny, zastrzelił się wczoraj rano w swojem mieszkaniu pod l. 6 przy ulicy Garncarskiej, wystrzałem z rewolweru w prawą skroń. Kiedy po chwili służący wszedł do pokoju, zastał go już bez śladów życia. Nieszczęśliwy był od dłuższego czasu dotkniętym głuchotą, co też było przyczyną samobójstwa. Pozostawił on ostateczne rozporządzenie względem pozostałych papierów wartościowych, na korzyść swej siostry. Po skonstatowaniu samobójstwa i zabezpieczeniu pozostałości przez komisyę wojskową, przeniesiono zwłoki do kostnicy szpitala garnizonowego.

= **Otrucie.** Onegdaj przed południem przyszła do kuchni Szymona Altstoka, pod l 7 przy ulicy Missyonarskiej nieznajoma żydówka i zapytała tamtejszą kucharkę o mieszkanie pewnego szewca, a następnie prosiła, by jej pozwoliła przy kuchni się zagrzać. Rozmawiając z kucharką, zabawiła tam dłuższą chwilę. Po spożyciu obiadu, zaniemogła żona Altstoka, jej szwagrowa i wspomniana kucharka, z czego się okazało, iż nieznajoma a dotąd nie wyśledzona żydówka musiała do garnka, w którym się obiad gotował wrzucić jakiś emetyk, co też przywołany lekarz dr. Beschlag skonstatował.

— **Zapiski policyjne.** Skradziono: srebrną chochelkę znaczoną A. K. wart. 7 zł., dwie srebrne łyżki i dwa takież kubki, wart. 20 zł.; cztery duże szyby, wart. 9 zł., ze składu pod l. 4 przy ulicy Missyonarskiej; dwa siwe damskie płaszcze. — Zgubiono: złotą brylantową broszę, wart. 400 zł.; pugilares z kwotą 80 zł., w szynku pod l. 8 przy ulicy Ruskiej. — Zakwestyonowano: zimową popielatą chustkę. — Piesek, rasy mopsów, zbłąkany, pozostaje pod l. 3 przy ulicy Rejtana u Steinbacha.

— **Z obserwatoryum** c. k. Szkoły Politechnicznej we Lwowie, dnia 28 listopada 1890 roku, godzina 12 w południe. Barometr idzie w górę.

W ubiegłej dobie, licząc od godziny 12 w południe dnia 27, do godziny 12 w południe dnia 28 listopada 1890 r., mieliśmy wiatr co do kierunku południowo-wschodni, co do siły mierny (3·0), niebo zachmurzone, powietrze bardzo wilgotne (82 prc. wilgotności względnej), opad: śnieg, wysokość opadu 0·4 mm.

Srednia temperatura w tym czasie była −10·7°C, najwyższa −6·0°C dziś o godzinie 12 w południe, najniższa −13·0°C w nocy.

Wczoraj po południu i dziś rano padał śnieg.

Zniżka barometryczna 745 do 750 mm. znajdowała się we Włoszech; zwyżka 775 do 770 mm. w Inflantach; zniżka drugorzędna utworzyła się w północnej Skandynawii.

Stan barometru, zredukowany do poziomu morza, był dziś o godzinie 9 rano 765 mm.

Prognoza na dobę następną, od godziny 12 w południe dnia 28. do godziny 12 w południe dnia 29 listopada b. r.: Wiatr będzie co do kierunku południowo-wschodni, co do siły mierny (2—4), średnia temperatura doby podniesie się do −8·0°C, niebo będzie przeważnie zachmurzone, względna wilgotność powietrza bez zmiany: śnieg nieznaczny, chwilami pogodnie.

— **Wybór uzupełniający** jednego członka Rady powiatowej w Przemyślanach, z grupy gmin wiejskich, rozpisany został na dzień 30 grudnia b. r. Wybór ten odbędzie się w mieście powiatowem, o godzinie i w lokalnościach, wskazanych w kartach legitymacyjnych, które doręczy wyborcom c. k. starostwo.

— **Zaręczyny.** W Zawrowie, w Królestwie, odbyły się w tych dniach zaręczyny księżniczki Heleny Lubomirskiej, córki księcia Tadeusza Lubomirskiego, prezesa warszawskiego Towarzystwa dobroczynności, i małżonki jego Maryi z hr. Zamoyskich, z panem Stanisławem Gawrońskim, synem p. Wiktora Gawrońskiego, radcy Towarzystwa kredytowego ziemskiego i właściciela dóbr Freda w gubernii suwalskiej.

— **Powódź.** W teatrze w Karlsbadzie jeszcze przedwczoraj woda dosięgała metra wysokości. Rurociągi kąpielowe zerwane, wszakże źródła nie tknięte. W Tetschen woda wzbiera. Żegluga na Elbie zamknięta. W Aussig Elba wezbrała na pięć metrów.

— **Zbrodnia w pociągu.** Nareszcie sędzia śledczy jest już na tropie sprawców rozbójniczego morderstwa, popełnionego w pociągu kolei Warszawsko-Bydgoskiej pod Pniewem. Jednym z nich jest szwagier ogrodnika z Odolinka, Baczyńskiego, o którego aresztowaniu wczoraj donieśliśmy, nazwiskiem Franciszek Pawlak, o drugim wiadomo tylko, że nazywany był „Jankiem“ i że jest rezerwowym artylerzystą. Pawlak stał na czele bandy, która w początku r. b. zabiła i ograbiła kasyera firmy fabrycznej Szajblera w Łodzi. Agentom policyi śledczej warszawskiej udało się wówczas zatrzymać prawie wszystkich uczestników morderstwa kasyera, ale Pawlak zdołał się ukryć i oto znowu występuje w roli zabójcy i znowu zabija kasyera. Władze, kierujące w Pniewie poszukiwaniem morderców, których ślad został już odnaleziony, zwróciły się do Warszawy o odkomenderowanie do Pniewa agentów policyi śledczej warszawskiej do policyi tamecznej, której agenci są niezmiernie zmęczeni w skutek usilnych, tydzień już trwających poszukiwań morderców.

Mordercy na cztery dni przed spełnieniem zbrodni byli jeszcze w Odolinku widziani i zdaje się, że wyjechali do Warszawy. Kiedy w pociągu nr. 5 w d. 19. b. m., we środę, rozegrał się wiadomy potworny dramat, zbrodniarze, opuściwszy wagon przed stacyą Pniewem, okrążyli pociąg w przeciwnym kierunku i przeszedłszy na lewą stronę plantu (kierunek Łowicz-Pniewo), puścili się biegiem w ukos przez pola do Odolinka. Pomimo, iż niewątpliwie nakładali drogi, przed godziną 8 znaleźli się już w izbie Baczyńskich.

Baczyński opowiada, że obaj, a szczególniej Pawlak, mieli twarze i ręce krwią poplamione. Paltoty były czyste, co wskazuje, że przewidując najmniejszy drobiazg mordercy, przed zabraniem się do „krwawej roboty“, mieli zdjęte paltoty. U Baczyńskich nastąpiło przebranie się i umycie (jedna tylko mocno skrwawiona koszula jest znaleziona), później przekąska przygotowana i około godziny 10 mordercy udali się piechotą, chociaż są uzasadnione da-

ne, iż Baczyński odwoził ich furmanką własnemi końmi w kierunku trójkąta: Krośniewice, Kutno i Piątek.

Mordercy, oprócz noży czy kindżałów, mieli rewolwery, i zdaje się, że cios w głowę ś. p. Szmidt otrzymał nie kastetem, lecz rękojeścią rewolweru, przygotowanego na przypadek potrzeby strzału.

Obiegała po Warszawie pogłoska, że złoczyńcy przytrzymani zostali w Hamburgu; dotąd jednak pogłoska ta nie została sprawdzoną.

— **Złoto**. W pomoc dla likwidującego się domu Baring'a, Bank francuski wysłał do Londynu 75,000.000 fr. złotem. Otóż według gazet paryskich, owe sztuki złota ważą $80.187\frac{1}{2}$ kilograma, to jest prawie tyle, co $2\frac{1}{2}$ wagona po 10 tonn każdy.

— **Fotografia kolorowa**. Wynaleziono wreszcie sposób produkowania kolorowych odbitek fotograficznych. Tak przynajmniej głos i depesza z Yokohama. Uczony Japończyk, który odkrył to, co usiłowało nadaremnie wynaleść tylu Europejczyków, nosi miano: Aruzizwa-Ryochi-Nichome-Sanjukanboz-Kio-Boshi-Ku.

— Nieustająca wystawa zjednoczonego Towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych, przy placu św. Ducha l. 10 I. piętro, otwartą jest codziennie od godziny 10 rano do 4 po południu. Wstęp od osoby kosztuje w niedzielę 15 ct., w dni powszednie 30 ct. Dla członków wstęp wolny.

Notatki literacko-artystyczne.

Tygodnik Ilustrowany. Pismo to od lat wielu przynoszące czytelnikom swoim, w dziale obrazkowym, zupełne artystyczne zadowolenie, a nadto, obok rozrywki, rzetelny pożytek w starannie opracowanym literackim dziale — nie potrzebuje reklamy. Zna je cały świat czytający polski, — zna i ocenia wedle słusznej miary. Wszakże nie możemy się powstrzymać, by nie zwrócić uwagi naszych czytelników na ostatnie numera *Tygodnika*, którego redakcya składa ciągłe dowody coraz większej staranności i postępu, tak na drodze udoskonalenia działu ilustracyjnego, jak i w kierunku literackim. Ostatni, 47 numer, zawiera między innemi wyborną reprodukcyę z obrazu Wład. Czachórskiego „W pracowni", dalej rysunki wnętrza gmachu Tow. wzaj. ubezpieczeń w Krakowie, przyczem znajdujemy wizerunki ś. p. Franciszka Trzecieskiego i zasłużonego, teraźniejszego dyrektora Towarzystwa, Henryka Kieszkowskiego. Wyczerpujący przytem artykuł pióra p. Zygm. Korzeniowskiego, daje dokładny obraz założenia, rozwoju i działalności Towarzystwa. W dziale obrazkowym widzimy dalej doskonały rysunek z pięknej akwareli Jana Rosena, oraz pełne wdzięku i charakterystyki ilustracye do noweli A. Dygasińskiego p. t.: „Lis". Szczególną przytem zaletą *Tygodnika*, tem, co spaja to pismo z życiem, co stanowi nić łączącą je z chwilą obecną, są artykuły i ilustracye zatytułowane „Z bieżącej chwili". Artykuły wyborne, mogące służyć za dokładną informacyę o wszystkiem, co ogół zajmować może i powinno. Znajdujemy tam treściwe notatki o Sudermanie i jego głośnych utworach „Honor" i „Koniec Sodomy", o poecie czeskim Fryczu, o ostatnich wypadkach w Holandyi, o Robercie Kochu i jego rozgłośnym wynalazku, o czem nadto w osobnym artykule pisze fachowe pióro dr. Dobrzyckiego. Ilustracye dodane do „Chwili bieżącej" uzupełniają plastycznie podane w artykule informacye.—Część literacka, w której widnieją pierwszorzędne w naszym świecie literackim nazwiska, stawia *Tygodnik* w szeregu najcelniejszych pism tego rodzaju.

Kautsky, słynny dekorator wiedeński, nadworny malarz teatrów Burgu i Opery, nadesłał na wystawę krakowskiego Towarzystwa sztuk pięknych, niesłychanie zajmujący szereg szkiców do dekoracyj teatralnych, które tak sztuką perspektywiczną, jak dokładnością archeologicznych szczegółów, a przedewszystkiem wdziękiem barw i scenicznego układu kompozycyj, stanowią nieoceniony materyał do studyowania tajników dekoracyjnego malarstwa. Wśród kolekcyj zwracają przedewszystkiem na siebie uwagę: dekoracya z III aktu „Aidy" ze sceną przepołowioną na dwoje: na dole więzienie, na górze świątynia egipska; sala na Wartburgu do II aktu „Tannhäusera", Forum rzymskie, według najnowszych badań archeologicznych zrekonstruowane do „Juliusza Cezara" Szekspira; cmentarz z posągiem komandora na koniu, do Mozartowskiego „Don Juana", zamek Heidelberski oświetlony i wiele innych ślicznych motywów, traktowanych w sposób prawdziwie dla oka czarujący.

W Gymnase przygotowują dramat słynny p. Maryi Uchard p. n. „Fiammina", który przed 30 laty był grany z wielkiem powodzeniem w Komedyi Francuskiej; po nim zostanie odegraną nowa sztuka Alfonsa Daudet p. n. „L'Obstache".

GOSPODARSTWO I HANDEL

C. i k. państwowe Ministerstwo wojny, postanowiło, dotychczas w c. i k. wojsku przepisane ocele wśrubowane w podkowy końskie, zastąpić innemi, według nowego wzoru. PP. przemysłowcy, trudniący się wyrobem oceli, mogą na żądanie wzory nowych oceli, względnie odnośne rysunki otrzymać bezpłatnie w składzie materyałów artelerzyckich w Wiedniu.

Z Izby handlowej i przemysłowej.

Prezydent *Kiselka* w. r.

Sekretarz *M. Bodyński* w. r. radca ces.

Targ zbożowy. *)

Dnia 28 listopada 1890.

Lwów, pszenica 7·50 do 8·10, żyto 5·80 do 6·25, jęczmień 5·80 do 7·—, owies obroczny 6·30 do 6·70, rzepak 10·50 do 11·25, groch 5·75 do 8·50, wyka ·— do —·—, bobik —·— do —·—, hreczka —·— do —·—, kukurudza —·— do —·—, chmiel za 56 kilo —·— do —·—, koniczyna czerwona 48·— do 55·—, koniczyna biała —·— do —·—, koniczyna szwedzka —·— do —·—.

Tarnopol, pszenica 7·15 do 7·95, żyto 5·60 do 6·10, jęczmień browarny 5·25 do 7·—, owies 6·— do 6·40, groch 5·50 do 8·—, wyka —·— do —·—, rzepak 9·75 do 10·50, lnianka —·— do —·—, koniczyna czerwona 47·— do 55·—, koniczyna biała —·— do —·—, koniczyna szwedzka —·— do —·—.

Podwołoczyska, pszenica 7·— do 7·60, żyto 5·50 do 6·15, jęczmień 5·25 do 6·85, owies 5·90 do 6·20, groch 5·50 do 8·—, wyka 0·— do —·—, rzepak 10·— do 10·50, lnianka —·— do —·—, koniczyna czerwona 45·— do 55·—, koniczyna biała —·— do —·—, koniczyna szwedzka —·— do —·—.

Jarosław, pszenica 7·50 do 8·25, żyto 5·90 do 6·35, jęczmień 5·75, do 7·25, owies 6·40 do 6·85, groch 6·— do 8·75, wyka —·— do ·—, rzepak 10·25 do 10·85, lnianka —·— do —·—, koniczyna czerwona 48·— do 57·—, koniczyna biała —·— do —·—, koniczyna szwedzka —·— do —·—, tymotka —·— do —·—.

Wszystko za 100 kilo *netto* bez worka.

Chmiel od 60·— do 120·— zł. za 56 kilo, *loco* Lwów, nominalnie.

Okowita gotowa za 10.000 litrów *pro loco* Lwów 14 na termina 11·50 do 12·— zł.

Zlecenia wpływają liczne, podaż jednakowoż mała. Usposobienie dobre.

*) Przedruk wzbroniony.

Nowa spółka naftowa powstała z siedzibą w Gorlicach pod firmą „Sękowsko-słobódzka kopalnia nafty Piotra Brzozowskiego, Kazimierza Komorowskiego, Tomasza Mościckiego i Józefa Palaca".

Spółka ta posiada znaczne obszary gruntów naftowych w gminie Sękowa i rozpoczęła już roboty w szybie „Kazimierz", pod technicznym zarządem p. Brzozowskiego.

OSTATNIA POCZTA

Sejm krajowy.

(*XXVI posiedzenie 2 sesyi VI peryodu*).

Lwów, 28 listopada.

(§) Początek posiedzenia o godzinie 10 min. 35.

Obecnych 78 posłów.

Sekretarz p. St. Jędrzejowicz odczytał kilka petycyj, które odesłano do Wydziału krajowego.

Przed przystąpieniem do porządku dziennego zabrał głos komisarz rządowy, c. k. radca dworu hr. Łoś:

Na posiedzeniu wys. Sejmu z dnia 4 listopada 1890 szanowny poseł Dyonizy Kułaczkowski i towarzysze, wnieśli do c. k. komisarza rządowego interpelacyę, w sprawie nieobsadzenia posady stałego nauczyciela etatowej szkoły ludowej w Strzeliskach nowych i nie zatwierdzenia aktu ukonstytuowania się w dniu 23 listopada 1889 Rady szkolnej miejscowej w Strzeliskach nowych.

Odpowiadając na tę interpelacyę, mam zaszczyt przedewszystkiem oznajmić wys. Izbie, że żadna z poruszonych w interpelacyj spraw nie oparła się dotąd o c. k. Radę szkolną krajową, gdyż przeciw zarządzeniom c. k. Rady szkolnej okręgowej w Bóbrce nie wniesiono żadnych rekursów lub zażaleń. Z aktów zażądanych w skutek interpelacyi od Rady szkolnej okręgowej w Bóbrce, przedstawia się przebieg spraw w interpelacyi poruszonych jak następuje:

I. Co do stałego obsadzenia posady nauczyciela w szkole ludowej w Strzeliskach nowych.

Rada szkolna w Bóbrce rozporządzeniem z dnia 6 września 1889 l. 1322 rozpisała konkurs na stałą posadę nauczyciela w szkole ludowej w Strzeliskach nowych, żądając od kompetentów wykazania się kwalifikacyą do nauczania języka niemieckiego jako przedmiotu.

Wskutek tego konkursu wpłynęło cztery podania, a mianowicie:

Aleksego Hudymy, tymczasowego nauczyciela szkoły filialnej w Głuchowicach, okręgu lwowsko-zamiejskiego;

Onufrego Własyjczuka, tymczasowego nauczyciela szkoły w Strzeliskach nowych;

Floryana Złotowskiego, tymczasowego nauczyciela młodszego szkoły w Bóbrce, i Teodora Szarka, stałego nauczyciela szkoły etatowej w Bortiatynie, okręgu mościskiego.

Z tych czterech kompetentów tylko jeden, a tym jest Onufry Własyjczuk, odpowiedział wymaganiom konkursu, gdyż wykazał się świadectwem kwalifikacyjnem do nauczania języka niemieckiego.

W obec tego była c. k. Rada szkolna okręgowa bobrecka w myśl art. 7 ustawy z dnia 1 stycznia 1889 r. Dz. ust. kr. nr. 16, uprawnioną do ogłoszenia nowego konkursu.

Z tego prawa Rada szkolna okręgowa bobrecka na razie nie skorzystała, lecz wstrzymała się ze stałem obsadzeniem opróżnionej posady w Strzeliskach dlatego, że ukonstytuowanie się Rady szkolnej miejscowej w Strzeliskach nowych było właśnie w toku, zatem sądziła, że nie może Radzie szkolnej miejscowej z wygasłemi mandatami, rozesłać po myśli art. 4 powołanej ustawy listy kompetentów do zaopiniowania.

To zapatrywanie się rady szkolnej okręgowej bóbreckiej nie było uzasadnionem, gdyż nie ulega wątpliwości, że każda rada szkolna miejscowa, mimo wygaśnięcia mandatów jej członków, tak długo urzęduje, dopokąd ukonstytuowanie się nowej rady szkolnej miejscowej do skutku nie przyjdzie.

Przeszkody, zaszłe w ukonstytuowaniu się nowej rady szkolnej miejscowej w Strzeliskach nowych, były, wobec błędnego zapatrywania się rady szkolnej okręgowej bóbreckiej, powodem, że sprawa stałego obsadzenia posady nauczycielskiej w Strzeliskach nowych nie postępowała naprzód.

Dopiero uchwałą z dnia 4 października 1890 postanowiła rada szkolna okręgowa bóbrecka rozpisać nowy konkurs na opróżnioną posadę nauczycielską w Strzeliskach nowych. Jakkolwiek jeden z motywów tej uchwały, t. j. nieukonstytuowanie się nowej rady szkolnej miejscowej w Strzeliskach nowych nie miał podstawy, to jednak sama uchwała musi być uważaną za legalną, zwłaszcza, że jedyny ukwalifikowany kompetent, Własyjczuk, zażądał zwrotu dokumentów. Wobec przedstawionego stanu rzeczy, obsadzenie posady nauczyciela w szkole w Strzeliskach nowych, na podstawie konkursu z dnia 6go września 1889, jak tego żądają Szanowni Interpelanci, jest niemożliwem, ze względu na postanowienia §. 7 ustawy z dnia 1-go stycznia 1889, dz. u. kr. nr. 16.

II. Co do ukonstytuowania rady szkolnej miejscowej w Strzeliskach nowych przedstawia się sprawa na podstawie aktów także odmiennie, aniżeliby to z treści interpelacyi wynikało.

Ks. Teofil Biliński, przewodniczący rady szkolnej miejscowej w Strzeliskach nowych, której wybory zatwierdzono w r. 1889, wniósł do rady szkolnej okręgowej prośbę o zarządzenie nowych wyborów rady szkolnej miejscowej w Strzeliskach nowych.

Rada szkolna bóbrecka, reskryptem z dnia 10-go października 1888, l. 334. wezwała radę szkolną miejscową w Strzeliskach nowych do zajęcia się ukonstytuowaniem nowej rady.

Gdy to wezwanie nie odniosło pożądanego skutku, wezwała rada szk. okr. reskryptem z dnia 11 listopada 1889 L. 1790 zwierzchność gminną w Strzeliskach nowych do przeprowadzenia wyboru nowych członków rady szkolnej miejscowej. Wybory odbyły się dnia 21 listopada 1889.

Przeciw wyborom reprezentantów gminy jak przeciw wyborowi reprezentantów religii izraelickiej, wniesiono do rady tut. okręgowej protesta kwestyonujące legalność przeprowadzonych wyborów.

Rada szkolna okręgowa uwzględniając te protesta reskryptem z dnia 28go czerwca 1890 l. 233, odmówiła zatwierdzenia wyborów, dokonanych dnia 21 listopada 1889 z tego powodu, że członkowie Rady gminnej nie byli w przepisany sposób o wyborach zawiadomieni, tudzież dla tego, że reprezentanta religii izraelickiej nie przeznaczyło przełożeństwo izraelickiej gminy.

Przeciw temu orzeczeniu Rady szk. okręgowej w Bóbrce nie wniesiono żadnego rekursu, a więc stało się prawomocnem.

Zarządzone tymże rozporządzeniem Rady szk. bóbreckiej ponowne wybory członków Rady szk. miejscowej w Strzeliskach nowych odbyły się dnia 10 lipca 1890.

Na posiedzeniu z dnia 8 listopada 1890 zatwierdziła Rada szk. okręgowa bóbrecka skład nowej Rady szk. miejscowej w Strzeliskach nowych, unieważniając tylko wybór przewodniczącego, który padł na zastępcę obszaru dworskiego Henryka Gryzieckiego, gdyż okazało się, że nie ma po myśli §. 3. ustawy z dnia 25 czerwca 1872 dz. u. kr. nr. 255 prawa do zasiadania bez wyboru w Radzie szkolnej miejscowej.

Gdy nadto wybrany zastępca przewodniczącego zrezygnował, przeto Rada szk. okręgowa bóbrecka zarządziła nowy wybor przewodniczącego i zastępcy przewodniczącego Rady szkolnej miejscowej w Strzeliskach nowych.

W obec przedstawionego stanu sprawy, reaktywowanie wyborów Rady szkolnej miejscowej w Strzeliskach nowych, dokonanych dnia 21 listopada 1889, ze względu na to, że w czasie właściwym nie wniesiono przeciw odmowie zatwierdzenia tych wyborów żadnych zarzutów, nie jest możliwem, a okręgowa Rada szkolna krajowa, występując tu z urzędu, ograniczyć się musi na poleceniu Radzie szkolnej okręgowej w Bóbrce, aby bezzwłocznie rozpisała ponowny konkurs na opróżnioną posadę uauczycielską w Strzeliskach nowych, tudzież, aby dołożyć wszelkich starań ku najrychlejszemu ukonstytuowaniu się nowo wybranej rady szkolnej miejscowej w Strzeliskach nowych.

Z porządku dziennego nastąpiło pierwsze czytanie wniosku posła Kozłowskiego Włodzimierza o wezwanie c. k. Rządu, by szczególną opieką otoczył płody rolnictwa, leśnictwa i przemysłu rolniczego w obec konkurencyi zagranicznej, jakoteż w dziedzinie reformy cłowej i kolejowej.

Pos. Wł. Kozłowski motywując swój wniosek, podnosi, że gdy interes naszego kraju wspólnym jest z interesem reszty krajów Monarchii — jest nadzieja, że c. k. Rząd weźmie go w obronę, w obec szkodliwej polityki taryfowej i ekonomicznej Węgier.

Przechodząc do organizacyi kolei państwowych, powołuje się mowca na Prusy, gdzie istnieje kilka dyrekcyj kolejowych i na inne państwa, gdzie koleje posiadają szeroką autonomię — i podnosi, że u nas powinna również nastąpić decentralizacya w zarządzie kolei państwowych, oraz zmiana co do języka urzędowego.

Mowca wnosi odesłanie wniosku do komisyi administracyjnej, z poleceniem, ażeby na następnem posiedzeniu przedłożyła ustne sprawozdanie.

Z kolei przystąpiono do propozycyi Wydziału krajowego w sprawie uzupełniającego wyboru członka Rady nadzorczej Banku krajowego. — Sprawozdawca poseł Edward Jędrzejowicz.

Wydział krajowy wnosi wybór p. Adama Jędrzejowicza, który też został wybrany.

Z kolei na wniosek Wydziału krajowego, przedstawiony przez p. Edwarda Jędrzejowicza, udzielono na lat 5 koncesyi na pobór opłat mytniczych:

1. Radzie powiatowej w Brzesku koncesyi do poboru myta na drodze powiatowej Wrzępia Dołęga.

2. Radzie powiatowej w Stanisławowie prawa do pobierania myta od mostu na rzece Lipie.

3. Wydział powiatowy w Wieliczce na rzecz utrzymania drogi gminnej Wielicko-Świątnickiej.

4. Wydz. pow. w Stryju na rzecz utrzymania drogi gminnej Żydaczów-Uhersko-Medenice.

5. Obszarowi dworskiemu w Kutkorzu od mostu na rzece Pełtwi.

6. Gminie w Swiątoniowej od przewozu przez rzekę Wisłok:

Na wniosek p. Viviena odroczono sprawę ndzielenia koncesyi mytniczej na rzecz utrzymania drogi gminnej Grzymałów-Sorocko-Trembowla.

Z kolei nastąpiło sprawozdanie Wydziału krajowego, jako komisyi w przedmiocie petycyi gminy m. Jordanowa o zezwolenie na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, araku, piwa i miodu. Sprawozdawca poseł Wereszczyński.

Izba uchwala bez dyskusyi zezwolenie na pobór opłat od dnia wejścia w życie ustawy do końca roku 1895 od 1 hektolitra piwa 1 zł. 05 ct., od wódki 8 zł. 82 ct., od okowity 13 zł. 44 ct., od miodu 3 zł., od słodzonych napojów 24 zł.

Z kolei nastąpiło sprawozdanie Wydziału krajowego jako komisyi, z projektem ustawy w przedmiocie nadania gminie miasta Rohatyna prawa poboru opłat gminnych od utrzymywanych w obrębie gminy psów. Sprawozdawca poseł Wereszczyński.

Uchwalono bez dyskusyi prawo do poboru opłat na lat 10 po 1 zł. od samca, zaś po 50 ct. rocznie od samicy.

W załatwieniu sprawozdania Wydziału krajowego w sprawie petycyi gminy m. Tuchowa, o zezwolenie na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych; sprawozdawca p. Wereszczyński, — uchwa-

lono nad petycyą tą przejść do porządku dziennego.

Z porządku przystąpiono do dalszego ciągu rozprawy nad sprawozdaniem komisyi podatkowej o wniosku posła Abrahamowicza, dotyczącym poboru krajowych opłat konsumcyjnych; sprawozdawca p. Chamiec.

P. Męciński oświadcza się za ustawą. Wniosek pos. Abrahamowicza nie po raz pierwszy pojawia się w Izbie, i jakikolwiek będzie rezultat tego wniosku, mowca wdzięczny p. Abrahamowiczowi, iż podjął się pracy wyszukania krajowi nowego źródła dochodu.

(Ks. Metropolita obejmuje krzesło marszałkowskie).

Mowca polemizuje z p. Chrzanowskim, i oświadcza, że sposób poboru pozostawiono bliższemu porozumieniu c. k. Namiestnictwa i Wydziału krajowego. Następnie oświadcza mowca, że żądanie p. Chrzanowskiego, aby wszystkie prowincye zgodziły się na jednakowy sposób opodatkowania, uważać można tylko jako pobożne życzenie, gdyż każda prowincya ma swe odrębne potrzeby i interesa.

P. Szczepanowskiemu oświadcza mowca, że jakkolwiek wczoraj przemawiać chciał za ustawą, to jednak wszystkie argumenta, które przytoczył, przemawiały przeciw ustawie. Następnie polemizuje mowca z wywodami p. Fruchtmana i oświadcza, że głosować będzie za ustawą. Zastrzega się jednak przeciw temu, jakoby ktokolwiek głosując za ustawą, chciał występować przeciw interesom miast. Sejm dał nieraz wyraz w budżecie, uchwalając znaczne fundusze na cele, mające przedewszystkiem znaczenie dla miast, a to dowodzi, że rozwój miast leży Reprezentacyi kraju na sercu.

Mowca i inni jego zwolennicy projektowanej ustawy, głosować będą za nią nie z przyjemności, lecz z konieczności. (*Brawa.*)

Pos. Chrzanowski prostuje twierdzenie p. Męcińskiego, jakoby był przeciw ustawie o opłatach konsumcyjnych, a tylko przeciw projektowanej ustawie, jako niesprawiedliwej się oświadczył. Sądzi, że taka ustawa nie przyjdzie do skutku, gdyż ufa w sprawiedliwość Sejmu.

Pos. Fruchtman prostuje również niektóre punkta z przemówienia p. Męcińskiego.

Pos. Weigel podnosi, że projektowana ustawa sprzeciwia się kardynalnym podstawom polityki finansowej. Mowca podnosi, iż Kraków dotknięty zostanie temi opłatami w sposób dotkliwy, a nadto obawia się, że wskutek nowych opłat rozszerzy się fałszerstwo trunków. Mowca głosować będzie za odroczeniem tej ustawy.

Na tem zamknięto dyskusyę generalną. Wybrani zostali mowcami generalnymi: za ustawą pos. Abrahamowicz, przeciw ustawie pos. Goldman.

Pos. Goldman oświadcza, iż przykro jest przemawiać w sprawie, która została już przesądzoną. Mowca podnosi zarazem, że unia konserwatywna, która nigdy solidarnie nie szła, obecnie w kwestyi ekonomicznej, uchwaliła solidarność. Przemawiając przeciw ustawie, sądzi, że broniąc interesu miast, broni zarazem interesu kraju. Nie jest zasadniczym przeciwnikiem ustawy, ale zapisał się przeciw ustawie, gdyż uważa ją za niedostatecznie przygotowaną.

Mowca oświadcza, że są przedmioty, które mogłyby być opodatkowane; tu wylicza karty, grę w karty i t. p.; natomiast nie należy opodatkowywać tych napojów, których używa klasa najbiedniejsza.

Następnie polemizuje mowca z posłem Szczepanowskim, oświadczając mu, że on podzielając wszystkie zarzuty podniesione przeciw ustawie, doszedł do konkluzyi, że należy głosować za ustawą. Mowca zaś uznając w zupełności argumenta p. Szczepanowskiego, głosować będzie właśnie przeciw ustawie.

P. Jan Tarnowski prostuje twierdzenie, wypowiedziane przez p. Goldmana, jakoby unia konserwatywna uchwaliła w jednej kwestyi ekonomicznej solidarność. Mowca oświadcza, że informacye p. Goldmana były niedokładne. Nad sprawą tą zastanawiano się w unii wszechstronnie i po wyczerpującej dyskusyi, uchwalono niemal jednogłośnie oświadczyć się za projektem ustawy. O solidarności mowy nie było, i tejże nie uchwalano wcale. Mowca dodaje, że w gronie unii konserwatywnej jest wielu, którzy są w równym jak i miasta stopniu zagrożeni, to jest, właściciele browarów; a przecież ci posłowie oświadczyli się za ustawą. W fakcie tym upatrywać należy gotowość do ofiarności, co — zdaniem mowcy — będzie najlepszą odpowiedzią na zarzut uczyniony z lewej strony Izby. (*Brawa*).

Za ustawą, jako generalny mowca, zabrał głos poseł Abrahamowicz. Przedewszystkiem opowiada Izbie, iż wpadł na istnienie pewnej broszury, traktującej o katechizmie parlamentarnym. W pierwszym rozdziale — powiada mowca — jest wskazówka, jak się winien obchodzić poseł z dziennikarzami, aby ich sympatyę pozyskać. Dziennikarz może bowiem pominąć zupełnem milczeniem, lub też zmienić mowę posła, stosownie do tego, jak mu polityka wskazuje.

Drugi rozdział prowadzony w formie rozmowy ojca z synem, poucza, w jaki sposób należy zwalczać ustawę. Jeśli ustawa jest krótką, radzi ojciec synowi, aby zarzucił, iż jest ona pobieżnie traktowaną; jeśli zaś jest obszerną, aby podniósł, że w krótkim czasie trudno tyle ważnych postanowień uchwalić. Trzecim sposobem zwalczania ustawy jest występować jako jej przyjaciel i stawiać poprawki, któreby ją zabiły (*wesołość.*)

Gdyby autor owego katechizmu słyszał przemawiającego p. Leona Chrzanowskiego, byłby zawołał: „O synu mój Leonie....“ (*ogólna wesołość.*)

Mowca podnosi następnie, że w takiej sytuacyi, jak nasza, gdzie już struny podatkowej nie można wyżej naciągnąć, co czynią inne kraje? Inne kraje nie czekały, aż dodatki dojdą do takiej wysokości jak u nas, ale gdy doszły do 35 ct, oświadczyły, że dalszych już nie można nakładać i postarały się o nowe źródło dochodów, które znalazły w opłatach konsumcyjnych.

Powiedziano tutaj, „że płacenie długów, to wada narodowa,“ — mowca oświadcza na to, że o tej wadzie nie wiedział, autor zaś, na którego się p. Szczepanowski przy wypowiedzeniu tej sentencyi powoływał, zupełnie czego innego dowodził.

Mowca kończy swój wywód oświadczeniem: życia kraju nie można mierzyć wiekiem ludzkim, kto pamięta o tem, że każde dalsze robienie pożyczek jest niczem więcej, jak obciążeniem przyszłości podatkujących, kto nareszcie uwzględnia wysokość istniejących już dodatków, zwłaszcza uwzględniając okoliczność, jak ciężko bywają one płacone, — a kto nie stoi na stanowisku, że kraj dotychczasowem działaniem raczej cofać się niż postępować powinien, — ten głosować będzie za ustawą (*brawa i oklaski*).

(Ks. Marszałek obejmuje napowrót przewodnictwo).

Sprawozdawca p. Chamiec odpiera zarzut, że sprawa nie jest dostatecznie przygotowaną; była ona bowiem przedmiotem kilkuletnich studyów. Komisya nie mogła zbyt obszernie wniosku p. Abrahamowicza umotywować, gdyż chodziło, aby ustawa przez Sejm została uchwaloną. Praktyka wszystkich krajów europejskich wskazuje, że z tego źródła musi się czerpać, jeżeli się nie ma zatamować produkcyi przez wygórowane podatki bezpośrednie. Nowych studyów nie potrzeba, a wszelkie wnioski odraczające, całą sprawę na długoby — zdaniem mowcy — odwlokły. Mowca popiera ustawę przedstawioną przez komisyę (*brawo*).

W głosowaniu nie utrzymał się wniosek odraczający pos. Chrzanowskiego, postawiony na wczorajszem wieczornem posiedzeniu.

Wniosek pos. Fruchtmana nie został poddany pod głosowanie, gdyż wnioskodawca uznał go za samoistny.

Przystąpiono do szczegółowej rozprawy.

Bez dyskusyi uchwalono §§. 1 i 2 ustawy, iż w całym kraju pobierany będzie 30 prc. dodatek krajowy do podatku konsumcyjnego od wina, zacieru winnego, tudzież moszczu.

Przy §. 3 stawiał poseł Chrzanowski poprawkę, aby od piwa pobierano tylko 35 ct. zamiast 50 ct. od hektolitra. Poprawka ta nie utrzymała się jednak, a przyjęto ten §. według stylizacyi komisyi. Od rumu, araku, likieru i innych słodzonych napojów, ma być pobierane po 1 złr. od hektolitra.

Do §. 4, postanawiającego kraj. opłaty konsumcyjne w innych miejscowościach w tej samej wysokości, postawił p. Chrzanowski poprawkę, aby piwo wszelkiego rodzaju opodatkowane było przy wyrobie.

P. Merunowicz wnosi, aby opłatę od rumu, araku i t. p. podwyższyć o 1 zł. na 4 zł.

W głosowaniu utrzymał się §. 4, według stylizacyi komisyi.

Do §. 5 postawił poprawkę, aby kraj. opłaty konsumcyjne, nie mogły „obciążać“ zamiast słowa „naruszać“ ani produkcyi, ani handlu.

Resztę paragrafów przyjęto z małemi stylistycznemi poprawkami, a następnie przyjęto całą ustawę w trzeciem czytaniu

Z porządku dziennego nastąpiło sprawozdanie komisyi administracyjnej o wniosku posła Struszkiewicza i towarzyszy, w sprawie inkameracyi kolei Karola Ludwika, niemniej o wnioskach Wydziału krajowego, jakoteż posła Gorayskiego i towarzyszy w sprawie taryf kolejowych. — Sprawozdawca poseł Biliński.

Wnioski komisyi, które podaliśmy przed dwoma dniami, zostały przyjęte.

Nastąpiło sprawozdanie komisyi administracyjnej o wniosku posła Szeliskiego i towarzyszy, niemniej o czterech petycyach w sprawie budowy kolei ze Stryja do Tarnopola. — Sprawozdawca pos. Biliński.

Na wniosek komisyi uchwalono:

1) Sejm uznaje potrzebę wybudowania kolei lokalnej, którąby Brzeżany i Podhajce połączyła z kolejami Czerniowiecką i Karola Ludwika.

2) Sejm wyraża gotowość pomocy materyalnej na rzecz powyższej kolei, pod warunkiem, że zostanie przedtem zapewnioną stosowna pomoc Państwa i interesentów.

Nastąpiło sprawozdanie komisyi administracyjnej o petycyach w sprawie budowy kolei Rzeszów-Rozwadów. Sprawozdawca poseł Biliński.

Komisya wnosi:

1. Budowę kolei z Rozwadowa do Rzeszowa uważa się za pożądaną i pożyteczną.

2. Poleca się Wydziałowi krajowemu, by w razie uzasadnionej potrzeby przedstawił Sejmowi odpowiednie wnioski.

P. St. Jędrzejowicz postawił poprawkę, aby punkt 2 opiewał: Sejm wzywa c. k. Rząd, by ze względu na niewątpliwą pożyteczność i konieczność połączenia stacyi kolejowej Rozwadów, ze stacyą kolei państwowej Rzeszów, bezzwłocznie do budowy tej przystąpił i w tym cela do budżetu państwowego na r. 1891 odpowiednią sumę wstawił.

P. Żardecki domaga się, aby w punkcie 1 po słowach „z Rozwadowa do Rzeszowa“ dodać: lub do innego punktu kolei Karola Ludwika.

Uchwalono obie poprawki pp. St. Jędrzejowicza i Żardeckiego.

Z kolei nastąpiło sprawozdanie komisyi administracyjnej o petycyi w sprawie budowy kolei lokalnej z Kołomyi do Horodenki. Sprawozdawca poseł Biliński.

W myśl wniosków komisyi uchwalono bez dyskusyi:

1. Sejm krajowy uważa budowę kolei z Kołomyi do Horodenki za pożyteczną i pożądaną;

2. Sejm wyraża gotowość materyalnej pomocy dla tej kolei, pod warunkiem stosownych ofiar ze strony Państwa i interesentów;

3. Poleca się Wydziałowi krajowemu, by się sprawą budowy powyższej kolei zajął w myśl uchwały Sejmu z dnia 16 stycznia 1888.

Z kolei nastąpiło sprawozdanie komisyi administracyjnej o petycyach w sprawie kolei Pałahicze-Tłumacz; sprawozdawca poseł Biliński.

Komisya wnosi:

Właścicielom zbudować się mającej odnogi kolejowoj $6^1/_2$ klm. długiej, od stacyi Pałahicze kolei państwowej do miasta Tłumacza, będzie wypłacaną przez lat 15, począwszy od roku rozpoczęcia ruchu na tej odnodze, niemniej ruchu w fabryce cukru Tłumackiej, wszakże nie wcześniej jak od roku 1892, subwencya krajowa rocznych 2.000 zł.

Po przemówieniach p. St. Stadnickiego, żądającego pewnych wyjaśnień, oraz pp. Sawy i sprawozdawcy w obronie, został wniosek przyjęty.

W załatwieniu sprawozdania komisyi administracyjnej o petycyach w sprawie rozkładu jazdy na kolei Karola Ludwika, przedstawionego przez posła Bilińskiego, uchwalono petycye te odesłać do Wydziału krajowego do ewentualnego poparcia życzenia petentów.

Nastąpiło sprawozdanie komisyi drogowej z petycyi Wydziału powiatowego w Nadwórnie, o uznanie drogi z Nadwórnej do Markowiec za drogę krajową. Sprawozdawca poseł Gustaw Romer.

Uchwalono bez dyskusyi petycyę tę odstąpić Wydziałowi krajowemu do bliższego zbadania, z poleceniem, aby stosownie do wyniku swych badań, udzielił na drogę Nadwórna-Markowce odpowiedniej subwencyi, w miarę rozporządzalnych funduszów, z zastosowaniem przepisów okólnika z roku 1882, a ewentualnie, aby swe wnioski Sejmowi do uchwały przedłożył.

Nastąpiło sprawozdanie komisyi drogowej o petycyi Wydziału powiatowego w Nowym Sączu w przedmiocie rekonstrukcyi drogi krajowej Zakliczyn Sącz-Niedzica, na przestrzeni między Zbyszycami a Dąbrową. Sprawozdawca poseł Męciński.

Uchwalono bez dyskusyi:

Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby po zbadaniu technicznych planów i kosztorysów przystąpił do rekonstrukcyi drogi krajowej między Zbyszycami a Dąbrową (a to między 25 a 30 km.) i obrał taki sposób przebudowy, który zapewniłby na przyszłość nieprzerwaną, stałą i dogodną komunikacyę na powyższej przestrzeni.

Nastąpiło sprawozdanie komisyi drogowej z petycyi Wydziałów powiatowych w Łańcucie i Rzeszowie, w sprawie wykupna gruntów pod mającą się budować drogę Kańczuga-Dynów; sprawozdawca poseł Rayski.

Uchwalono bez dyskusyi:

Petycye te odstąpić do zbadania i możliwego uwzględnienia Wydziałowi krajowemu.

Nastąpiło sprawozdanie komisyi szkolnej o wniosku posłów Goldmana i Fruchtmana o założenie przy seminaryach nauczycielskich, a w pierwszym rzędzie we Lwowie i w Krakowie kursów dla kształcenia kandydatów na nauczycieli religii mojżeszowej. Sprawozdawca poseł Czartoryski.

Uchwalono bez dyskusyi: Wniosek pp. Goldmana i Fruchtmana odstępuje się Wydziałowi krajowemu z poleceniem zbadania odnośnej sprawy w porozumieniu z c. k. Radą szkolną krajową i zdania sprawy, względnie przedłożenia odpowiednich wniosków na najbliższej sesyi sejmowej.

Z kolei nastąpiło sprawozdanie komisyi bankowej w przedmiocie kredytu dla ludności rolniczej. Sprawozdawca poseł Skałkowski.

Uchwalono następujące wnioski komisyi:

1. Sprawozdanie Wydziału krajowego z dnia 23 października 1890 w przedmiocie organizacyi kredytu dla ludności rolniczej przyjmuje się do wiadomości.

2 Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby obmyślił stosowne środki, celem praktycznego zastosowania w całym kraju ustawy z dnia 19 czerwca 1887 o gminnych kasach pożyczkowych, a mianowicie, by wpłynął w odpowiedni sposób na Wydziały powiatowe, które dotychczas przepisów tej ustawy nie zastosowały i o rezultacie zarządzeń w tym przedmiocie wydanych Sejmowi zdał sprawę.

3. Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby w porozumieniu z dyrekcyą Banku krajowego poczynił odpowiednie kroki celem zachęcenia reprezentacyj tych powiatów, gdzie nie ma jeszcze instytucyj kredytowych dla ludności włościańskiej, do założenia takich instytucyj.

4. Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby po zasięgnięciu opinij osób z tym przedmiotem obznajomionych, wniósł do c. k. Rządu memoryał w sprawie zmiany ustawy o stowarzyszeniach z dnia 9 kwietnia 1873 w kierunku unormowania fachowej kontroli i zapewnienia skutecznej pomocy sądowej dla ściągnięcia dopłat konkursowych.

Nadto uchwalono na wniosek p. Merunowicza punkt następujący:

5. Poleca się Wydz. kraj., ażeby wziął pod rozwagę potrzebę zniżenia minimalnej granicy kredytu hipotecznego na mniejsze posiadłości ziemskie w Banku kraj. z 500 zł. na 300 zł., i ażeby na najbliższej sesyi zdał sprawę o tym przedmiocie.

Jako ostatni punkt uchwalono sprawozdanie komisyi budżetowej o zamknięciu rachunków funduszów samoistnych, niedotowanych, budżetem krajowym nie objętych. Sprawozdawca poseł Włodzimierz Kozłowski.

Uchwalono bez dyskusyi następujące wnioski.

1) Poleca się Wydziałowi krajowemu wstawić do stanu czynnego majątku zarodowego funduszów stypendyjnych, wartość dóbr Jacowce i Szypowce, oraz dóbr należących do funduszów w r. 1889 aktywowanych i w przyszłości aktywować się mających, wedle szacunku, dokonanego przy pertraktacyi spadkowej, oraz w przyszłem sprawozdaniu z czynności Wydziału krajowego podać wykaz obszaru powyżej wymienionych dóbr.

2) Poleca się Wydziałowi krajowemu przedłożyć Wysokiemu Sejmowi w przyszłorocznem sprawozdaniu z czynności Wydziału krajowego budżet surowy gospodarstwa leśnego w Winnikach, oraz dokładny wykaz obszaru tej majętności.

3) Poleca się Wydziałowi krajowemu utworzenie w porozumieniu z rodziną ś. p. JE. Agenora hr. Gołuchowskiego i z Prezydentem miasta Lwowa, komitetu, w celu ocenienia kiedy i w którem miejscu roboty około pomnika rozpocząć należy, a ewentualnie w celu przygotowania planów i kosztorysów.

4) Poleca się Wydziałowi krajowemu porozumieć się z komitetem „Bursy im. ks. Leona Sapiehy, dla kandydatów na nauczycieli szkół ludowych“, w celu ułożenia nowego projektu listu fundacyjnego, i o wyniku zdać Sejmowi sprawę na następnej sesyi sejmowej.

5) Wysoki Sejm raczy zamknięcie funduszów samoistnych (nie dotowanych) budżetem nie objętych za r. 1888 przyjąć do wiadomości.

6) Sejm poleca Wydziałowi krajowemu wypracować i przedłożyć Sejmowi na przyszłorocznej sesyi w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem listy fundacyjne dla fundacyj, dotychczas nieukonstytuowanych, oraz podać w sprawozdaniu z czynności Wydziału krajowego dokładne określenie przyczyn, dla których wejście w życie dotychczas nieaktywowanych fundacyj nie nastąpiło.

Odczytano interpelacyę ks. Homoraka do komisarza rządowego, z powodu rzekomego niewłaściwego postąpienia starosty w Sniatynie przy wyborach do Rady powiatowej.

Koniec posiedzenia o godz. 3 min. 45 po południu; następne dziś wieczór o godzinie 8.

Pol. Corr. pisze: Wbrew pochodzącym zkądinąd doniesień, możemy zapewnić, iż wedle informacyj, jakich zasięgnęliśmy ze strony kompetentnej, kwestya ewentualnego zaprowadzenia mundurów w szkołach średnich poruszoną została tylko w sejmie galicyjskim.

W kołach watykańskich, jak donoszą do *Pol. Corr.*, uważają za rzecz prawdopodobną, iż zapowiadana od dłuższego czasu encyklika papieska o kwestyi robotniczej zostanie ogłoszoną jeszcze przed Nowym rokiem.

W. Książę Luksemburski, Adolf, w towarzystwie swego syna wyjedzie w przyszły poniedziałek, lub wtorek do Hagi.

Do *Presse* telegrafują z Belgradu, iż nieprawdziwą na razie jest wiadomość, jakoby królowa Natalia przedłożyła skupczynie memoryał z ośmioma załącznikami. Stanie się to dopiero później, a memoryał ukaże się równocześnie w niemieckim i francuskim języku. Dołączonych będzie do niego 40 dokumentów. Memoryał sam jest dość krótki a kończy się prośbą do skupczyny, aby królowej wolno było częściej widywać swego syna.

Popularność Juljusza Ferry zaczyna znowu wzrastać we Francyi. Francuska kolonia w Tonkinie wybrała go swoim reprezentantem w najwyższej radzie kolonialnej; jest to pewne zadośćuczynienie dla człowieka, którego od lat pięciu nie przestają szkalować za kolonialną politykę i wyprawę do Tonkinu. Równocześnie w Paryżu był on przedmiotem owacyi na zgromadzeniu towarzystwa technicznego, kiedy prezydował. Osobę jego i mowę przyjęto oklaskami. Na bankiecie tegoż stowarzyszenia miał Ferry mowę, w której powiedział, że zadaniem jego było podjęcie na nowo polityki kolonialnej Colberta i Richelieu'ego, która została przerwaną. Pomału robi się światło — zakończył mowca — ludzie zaczynają pojmować doniosłość spełnionego zadania.

Kwestya: czy Parnell ustąpi, czy też dalej stronnictwu swemu przewodzić będzie, dotychczas rozstrzygniętą nie została. Ostatnie telegramy donoszą, że kwestya ta wywołała już w łonie opozycyi pewne nieporozumienie, które zaostrza się coraz bardziej. Stronnictwo irlandzkie wybrało bowiem na zebraniu frakcyjnem ponownie a jednogłośnie Parnella przewodniczącym, co zaniepokoiło w wysokim stopniu liberalnych sprzymierzeńców Irlandczyków, którzy są zdania, że Parnell bezwarunkowo ustąpić powinien, a zwłaszcza starego Gladstone'a, który tak się zmartwił ponownym wyborem Parnella, iż postanowił nie brać udziału w obradach nad zaprojektowaną poprawką do adresu do królowej, lecz powrócić do swej rezydencyi w Howarden. W piśmie, wystosowanem do znanego swego zastępcy, Lorda Morleya, oświadcza Gladstone, że dalsza przynależność Parnella do stronnictwa irlandzkiego jest dla sprawy irlandzkiej wręcz zgubną. Jeżeli Parnell ze stanowiska swego nie ustąpi, natenczas on (Gladstone), dłużej opozycyi liberalnej przewodzić nie może, ani nie będzie. Wśród liberałów zapanował z powodu tego wielki niepokój. Parnell, o ile się zdaje, ustąpić nie zamierza, pomimo despektu, jaki go spotkał przez to, że królowa poleciła wyraźnie, aby tenoru mowy od tronu, jaki otrzymują zwykle wszyscy członkowie obu Izb, tym razem Parnellowi nie posyłano i pomimo licznych głosów ostrzegających. Obojętny na wszystko, zjawił się Parnell w Izbie i zasiadłszy na miejscu swem, wytrwał aż do końca pierwszego posiedzenia, pomimo że z wielu stron spoglądano na niego wzrokiem, nie zdradzającym ani życzliwości, ani nawet szacunku.

Niektóre dzienniki donoszą, że rząd nosi się podobno z myślą rychłego rozwiązania obecnego parlamentu i zarządzenia nowych wyborów, które odbyte pod wrażeniem procesu Parnella, wypadłyby niezawodnie dla rządu korzystnie. Ile w wiadomości tej prawdy, trudno na razie powiedzieć; nieprawdopodobną ona w tym razie nie jest. Że krok taki byłby dla opozycyi wielce niemiłym, dowodzi już ta okoliczność, iż przywódcy opozycyjni, którzy jeszcze niedawno temu sami głośno się o rozwiązanie parlamentu dopominali, dziś po procesie Parnella przycichli z żądaniem swem zupełnie.

Z Brukseli donoszą: Klerykalna większość Izby deputowanych i senatu, postanowiły jednomyślnie głosować za wzięciem pod rozwagę wniosku Jansona o rewizyi konstytucyi. *Indépendance Belge* w artykule traktującym o prawie głosowania, oświadcza się stanowczo za głosowaniem powszechnem.

Według depesz nowojorskich, północna część Stanu Dakota była w skutek napadu Indyan widownią krwawych scen. Donoszą o wymordowaniu siedmiu rodzin i spustoszeniu osad. 3000 Indyan odbywa dalej pochód krwawy; mieszkańcy północnej Dakoty uciekają w południowe okolice, ale jest obawa, że i tam dotrą Indyanie.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 28 listopada. Radcy sądu krajowego w Krakowie: Erazm Tałasiewicz, Apolinary Hankiewicz i Apolinary Bryszkowski w Jaśle, zostali mianowani radcami wyższego sądu krajowego krakowskiego.

Minister wyznań i oświaty zamianował rzeczywistych nauczycieli: Mrawinczyca i Fryderyka Lachnera rzeczywistymi nauczycielami wyższej szkoły przemysłowej w Krakowie.

Wiedeń, 28 listopada. Na wieczornem posiedzeniu sejmu krajowego, w ciągu rozpraw nad przedłożeniem o „wielkim Wiedniu,“ oświadczył Namiestnik, iż jest upoważniony w imieniu Ministerstwa wojny i administracyi armii powiedzieć, że władze te nie zamyślają obecnie o utwierdzaniu Wiednia, albo też o łączeniu tej kwestyi z kwestyą wcielenia przedmiejskich miejscowości do obrębu Wiednia.

Praga, 28 listopada. Wydany wczoraj ze strony klubu posłów niemieckich komunikat, wyrażając dobitnie uznanie dla posłów wielkiej własności, niemniej dla członków klubu staroczeskiego, za dochowanie wiary zawartemu porozumieniu, wyłuszcza obszernie, iż nie ma widoków, aby ustawy ugodowe mogły otrzymać potrzebną w sejmie większość. Można to zaś w pierwszym rzędzie powiedzieć o ustawie dotyczącej kuryi, która sama jedna mogłaby umożliwić Niemcom czeskim osiągnięcie żądanej przez nich reprezentacyi w Wydziale krajowym i oparcie jej na trwałej prawnej podstawie. W obec takiego stanu dzieła ugodowego, klub zmuszony jest oświadczyć, iż nie został spełnionym warunek, od którego komitet wykonawczy na posiedzeniu dnia 25 lipca uczynił zawisłym udział Niemców w krajowej wystawie jubileuszowej i dla tego też nie może polecić Niemcom udziału w tej wystawie. Ci Niemcy, którzy byli do tego skłonni, w przypuszczeniu, iż sprawa dzieła ugodowego weźmie obrót pomyślny, powinni obecnie zastosować się do zmienionego położenia. Inna rzecz natomiast jest z tymi Niemcami, którzy jeszcze przed uchwałą komitetu wykonawczego, zapadłą w dniu 27 lipca, poczynili przygotowania do udziału w ekspozycyi. Ci mogą wziąć w niej udział. Niemieccy posłowie sejmowi, bolejąc z całej duszy nad smutnym stanem ugody, nie rezygnują z wypowiedzianego wyraźnie żądania, o ile ono odnosi się do spełnienia punktacyj wiedeńskich.

Komitet dla wystawy krajowej rozesłał komunikat z doniesiem, iż niemieccy członkowie tego komitetu zgłosili pisemnie swe wystąpienie. Komitet, przyjmując z ubolewaniem ten krok do wiadomości, oświadcza równocześnie, iż pomimo to prace wystawowe będą prowadzone nadal z całą energią i bez przerwy.

Praga, 28 listopada. W dalszym ciągu rozpraw nad krajową radą agronomiczną, oświadczył hrabia Harrach, że może z zupełnem przekonaniem popierać przedugodne punkta ugody, przyszły one bowiem do skutku, ażeby Niemców skłonić do wejścia do sejmu. Plener dowodził, że Niemcy weszli napowrót do sejmu krajowego tylko w przekonaniu, iż poczynione na wiedeńskiej konferencyi ustępstwa wypełnione będą bez ograniczeń przez drugą stronę. Podnosi przykre wrażenie wczorajszego głosowania nad wnioskiem Mattusza, i prowokacye, na które Niemcy są wystawieni. Gdyby Staroczesi byli zechcieli w kraju użyć zupełnego swego wpływu, to stosunki byłyby się inaczej ukształtowały. Ale jeżeliby nawet obecna ugoda miała być doprowadzona do upadku, to zasady jej nie znikną. Po Plenerze przemawiał Karol książę Schwarzenberg, wyjaśniając wczorajsze postępowanie przy wniosku Mattusza. Rieger zwraca uwagę, że tytułu: „wystawa jubileuszowa“, zrzeczono się tylko dlatego, ażeby wystawę uwolnić od wszelkiej styczności z polityką. Ks. Lobkowitz zgadza się z Plenerem, iż Rząd nastawać musi na dojście do skutku ugody; ale z powodu jednej zmiany przedłożenia, nie może być mowy o rozbiciu się całej ugody. Po gwałtownem uderzeniu Młodoczecha, Herolda na Plenera, zamknięto posiedzenie po sześciogodzinnych rozprawach.

Insbruk, 28 listopada. Sejm krajowy został odroczony.

Cieszyn, 28 listopada. Wczoraj rano pociąg osobowy kolei Północnej, nadchodzący z Bielska, zetknął się z pociągiem towarowym. Trzech konduktorów odniosło lekkie skaleczenia, dwa wagony zostały uszkodzone. Z podróżnych nikt nie doznał szwanku.

Preszburg, 28 listopada. Dzisiaj, o godzinie trzy kwadranse na 3 rano, dały się uczuć dwa silne trzęsienia ziemi z podziemnym łoskotem.

Petersburg, 28 listopada. *Petersb. Wiedomosti* dowiadują się, iż Watykan udał się do rządu rossyjskiego z żądaniem, aby mógł akredytować w Petersburgu stałego swego przedstawiciela dyplomatycznego. Rząd rossyjski nie zgodził się jednak na to.

Berlin, 28 listopada. *Reichsanzeiger* donosi:

Bezzwłocznie po otrzymaniu doniesienia o zmianie tronu w Hadze, wysłał cesarz generał adjutanta Witticha do Frankfurtu z poleceniem złożenia życzeń wstępującemu na tron w. księciu Adolfowi i wręczenia mu własnoręcznego pisma. Dnia 25 b. m. był generał Wittich na osobnej audyencyi u w. księcia, a wczoraj powrócił do Berlina.

Belgrad, 28 listopada. Skupczyna rozpoczęła rozprawy nad adresem. Opozycya wystąpiła gwałtownie przeciw rządowi i całej jego polityce.

Obiega pogłoska, iż znajdujący się obecnie na urlopie poseł rossyjski, Persiani będzie przeniesionym do Bukaresztu.

Bukareszt, 28 listopada. Izby zostały przez króla, któremu towarzyszył następca tronu, otwarte. Mowa tronowa konstatuje przyjazne stosunki z mocarstwami zagranicznemi i widoki trwałości pokoju europejskiego, który pozwala na dalsze prace nad reformami. Pomyślny stan finansów umożliwił konwersyę i zniesienie pewnych podatków. Dochody się powiększyły a w budżecie na rok 1891 przywrócona została równowaga. Zamknięcie z obrotów roku 1890 wykazało nadwyżkę. W rzędzie zapowiedzianych projektów ustaw, znajduje się projekt ustawy o duchowieństwie i zmiana ustawy wojskowej. Mowa tronowa zwraca uwagę na kończące się w przyszłym roku traktaty handlowe i na potrzebę poparcia znajdującego się w zawiązku przemysłu i rozszerzenia wywozu produktów rolniczych.

Rzym, 28 listopada. Deputowany radykalny, Ferrari nadesłał do Izby interpelacyę pod adresem p. Crispi'ego, w której domaga się interpretacyi artykułu III (?) traktatu, mocą którego Włochy zawarły przymierze z Austro-Węgrami i Niemcami.

Rzym, 28 listopada. W obec doniesienia dzienników węgierskich, iż rząd węgierski gotów jest pomimo jednomyślnej postawy katolików pójść w kwestyi małżeństw mięszanych aż do najdalszych granic, pisze *Moniteur de Rome*: Gdyby rząd węgierski był zdecydowany zainaugurować walkę kościelną, to odpowiedzialność za to spadłaby na niego.

Paryż, 28 listopada. Jeden z wyższych urzędników ministerstwa spraw zagranicznych wyjedzie do Luksemburga, celem złożenia w imieniu rządu francuskiego życzeń w. księciu Adolfowi. Zapewniają, iż przywiezie on równocześnie własnoręczny list prezydenta Carnota.

Paryż, 28go listopada. Dziennik *Soir* dowiaduje się, iż nuncyatura zawezwała biskupa Freppela do zaprzestania dotychczasowej bezwzględnej opozycyi przeciw republice. Na wyraźny rozkaz Papieża arcybiskup Richard ma wkrótce złożyć oświadczenie, w którem zaaprobuje republikańską formę państwową. Takie same enuncyacye wyjdą wkrótce ze strony całego duchowieństwa francuskiego.

Wedle doniesienia dzienników, cała armia terytoryalna posiada już karabiny nowego kalibru. Najpóźniej do 1go kwietnia 1891 zostanie kawalerya uzbrojoną nowemi karabinami.

Paryż, 28go listopada. Trybunał handlowy ogłosił bankructwo instytucyi finansowej *Banque d'Etat*, której dyrektor Raynand umknął. Ucieczka Raynanda sprawiła w Izbie dep. i na giełdzie żywą sensacyę.

Bruksela, 28-go listopada. Izba dep. uchwaliła jednogłośnie wziąć pod rozwagę wniosek Jonsona (ze skrajnej lewicy) w sprawie rewizyi konstytucyi. Tłumy zebrane przed parlamentem wydawały okrzyki: „Niech żyje rewizya!“

Londyn, 28 listopada. W Izbie gmin oświadczył Goeschen, iż rząd nie zamierza złożyć komisyi w sprawie ustawy bankowej. Gdyby zmiana tej ustawy okazała się potrzebną, rząd sam ją zainicyuje. Izba 268 głosami przeciw 117, przyjęła w pierwszem czytaniu irlandzki bil o zakupnie gruntów. Parnelliści głosowali z większością.

Konstantynopol, 28 listopada. Wczoraj został sułtanowi doręczony adres od wszystkich armeńskich dygnitarzy, wyrażający bezwarunkową uległość.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 27 listopada 1890 r., godz. 1 minut 40. Alp. Towarz. górnicze 91·20, Węgierskie akcye kredytowe 351·25, Akcye anglo-austryackie 161·40, Akcye banku Union 237·—, Akcye kolei Karola Ludwika 203·—, Akcye kolei północnej 274·—, Akcye kolei południowej 134·—, Losy tureckie 36·30, Akcye kolei państwowej 244·25, Akcye kolei Alföld. —·—, Akcye kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 227·—, Akcye kolei węg. północno-wschodniej 195·—, Wiedeńskie losy komunalne 148·50, Akcye tytoniowe 136·50, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 104·—, Losy regulacyi Cisy —·—, Akcye kolei Rudolfa —·—, Akcye kolei Albrechta —·—, Akcye kolei Elbetal 224.50, Akcye banku dla krajów koronnych 218·60, 4-prc. węgierska renta złota 101·50, Akcya banku związkowego 116·75, Akcye banku obrotowego —·—, Rubel papierowy 1·34·50, Węgierskie losy —·—, Marka niemiecka —·—, Kolej Karola Ludwika —·—, węgierska rent. papierowa 99·45. Usposobienie słabsze.

Wiedeń, 28 listopada 1890, godzina 10, minut 30. Akcye kredytowe 299·75, Anglo-austryackie 162·+, Unionbank 237·75, Kolej Karola Ludwika —·—, Południowa 133·25, Renta papierowa —·—, 5-prc. galic. hipoteczne obligacye Banku dla krajów koronnych 218·70, listy zastawne —·—, galic. obligacye indemnizacyjne —·—, do —·—, 4½ prc. listy zastawne banku krajowego 98·50, 4½-prc. pożyczka krajowa z roku 1883 98·25, Napoleondor 56·55, Rubel papierowy —·—, 4-prc. węgierska renta złota 101·75. Usposobienie silne.

Odpowiedzialny Redaktor Adam Krechowiecki.

Nadesłane.

Dr. Kalikst Krzyżanowski

specyalista do chorób wewnętrznych powrócił z **Berlina** i ordynuje jak dawniej od godziny 3 do 5 przy ulicy Kazimierzowskiej nr. 39.

W teatrze hr. Skarbką.

W piątek dnia 28 listopada 1890.

Czternasty gościnny występ pani

HELENY MODRZEJEWSKIEJ

Marya Stuart

tragedja w 5 aktach Fr. Szyllera. Tłumaczenie Michała Budzyńskiego.

Początek o godzinie 7-mej wieczorem.

Jutro w sobotę „Wiele hałasu o nic" komedja w 5 aktach Szekspira. Gościnny występ pani Heleny Modrzejewskiej.

PRZYJECHALI DO LWOWA

dnia 28 listopada

Hotel Langa.

Pp. A. Studziński ze Sołotwiny, M. Birnbaum z Wiednia, J. Ziffer z Berna.

Hotel Europejski.

Pp. J. Chodakowski z Warszawy, A. Schmidt z Czerniowiec, A. Mysłowski z Zubrzy.

Hotel Angielski.

Pp. K. Kędzierski ze Samnik, J. Rührtl z Pragi.

Hotel Zorża.

Pp. Ks. S. hr. Komorowski z Łańcuta, Dr: A. Nazarkiewicz z Rossyi.

Ces. król. generalna Dyrekcya kolei państwowych.

Ważny od 1 października.

Do Lwowa przychodzą:

ze STRYJA g. 8 m. 30 z rana pociąg osobowy z Budapesztu, Munkacsa, Ławocznego, Suchy, Chyrowa i Stryja;
g. 3 m. 36 po południu pociąg osobowy ze Suchy, Chyrowa, Stryja, Husiatyna i Stanisławowa:
g. 12 m. 8 w nocy z Budapesztu, Munkacsa, Ławocznego, Stróż, Chyrowa, Stryja, Husiatyna i Stanisławowa;

ze STANISŁAWOWA g. 6 m. 53 z rana pociąg osobowy z Suczawy, Czerniowiec i Stanisławowa;
g. 2 po południu pociąg osobowy z Bukaresztu, Jass, Czerniowiec, Husiatyna, i Stanisławowa;
g. 8 wieczorem pociąg pospieszny z Bukaresztu, Jass, Czerniowiec, Husiatyna i Stanisławowa;

z BEŁZCA g. 10 m. 17 rano pociąg mieszany z Bełza, tylko we wtorki i piątki;
g. 5 m. 41 po południu pociąg mieszany ze Sokala i Bełzca;

Odjazd ze Lwowa:

ku STRYJOWI 5 m. 55 z rana pociąg osobowy do Stryja, Chyrowa, Stróżego, Ławocznego, Munkacsa, Budapesztu, Stanisławowa i Husiatyna;
g. 10 m. 20 przed południem do Stryja, Chyrowa i Suchy;
g. 8 m. 45 wieczorem do Stryja, Chyrowa, Suchy, Ławocz nego, Munkacsa, Budapesztu, Stanisławowa i Husiatyna.

w kierunku do STANISŁAWOWA 9 m. 16 przed południem pociąg pospieszny do Stanisławowa, Czerniowiec, Jass, Bukaresztu i Husiatyna;
g. 4 m. 30 po południu pociąg osobowy do Stanisławowa, Czerniowiec, Jass, i Bukaresztu;
g. 10 m. 16 wieczorem do Stanisławowa Husiatyna, Czerniowiec i Suczawy;

w kierunku do BEŁZCA 8 m. 3 z rana pociąg mieszany do Bełzca i Sokala;
g. 2 m. 29 po południu pociąg mieszany do Bełzca tylko w piątki;
g. 4 m. 43 po południu pociąg mieszany do Bełzca tylko we wtorki.

Godziny podane są według zegara lwowskiego.

Ogłoszeń rozkładu jazdy na szlakach kolei państwowych w Galicyi nabyć można w każdej stacyi po cenie 6 centów za sztukę.

Pociągi kolejowe

(podług zegara lwowskiego)

Przychodzą do Lwowa:

Z Krakowa o godz. 8 min. 50 rano pociąg osobowy — o godz. 4 min. 3 po południu pociąg pospieszny — o godz 7 m. 15 wieczór pociąg mięszany — o g. 9 m. 28 wieczór pociąg osobowy.

Z Podwołoczysk na dworzec główny lwowski o godz. 3 m. 15 w nocy pociąg mięszany — o godz. 2 m. 20 po południu pociąg pospieszny — o godz. 7 m. 30 wieczór pociąg osobowy.

Z Podwołoczysk na dworzec Podzamcze o godz. 2 m. 38 w nocy pociąg mieszany — o godz. 2 m. 8 po południu pociąg pospieszny — o godz. 7 m. 1 wieczór pociąg osobowy.

Odchodzą ze Lwowa:

Do Krakowa o godz. 4 m. 20 rano pociąg osobowy — o godz. 7 m. 20 rano pociąg osobowy — o godz. 2 m. 28 po południu pociąg pospieszny — o g. 8 m. 30 wieczór pociąg osobowy.

Do Podwołoczysk z głównego dworca o godz. 9 m. 50 przed południem pociąg osobowy — o godz. 4 m. 11 po południu pociąg pospieszny — o godz. 10 m. 35 w nocy pociąg mieszany.

Do Podwołoczysk z dworca Podzamcze o godz. 10 m. 15 przed południem pociąg osobowy — o godz. 4 m. 22 po południu pociąg pospieszny — o g. 11 m. 5 w nocy pociąg mięszany.

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów, dnia 27. listopada 1890

		płacą walutą austr. zł. ct.	żądaja walutą austr. zł. ct.
1. Akcye za sztukę.			
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	bez kupona	201 —	204 —
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. wa.		225 —	228 —
Banku hip. galic. po 200 zł. wa.		296 —	298 50
Banku kred. gal. po 200 zł. wa.		— —	216 —
2. List. zast. za 100 zł.			
Banku hipot. 5 pr. wa. los w 40 l.		101 —	101 70
„ „ 5 pr. w. a. wylosowane z 10 pr. premią		107 25	107 95
Banku hipot. 4½ pr. los. w 50 l.		98 25	98 95
Banku kraj. 4½ pr. wa. los. w 51 l.		98 50	99 20
Tow. kredyt. galic. ziem 5 pr. wa.		100 —	100 70
„ „ 4 pr. wa.		97 30	98 —
Tow. kred. gal. ziem. 4 pr. w. a. los. w 41½ lat		95 10	95 80
4½ pr. wa. los. 52 l.		99 30	100 —
4 pr. wa. los. w 56 l.		94 70	95 40
3. Listy dłużne za 100 zł.	bez kupona bieżącego		
Gal. zakł. kred. włoś. w likwidacyi (daw. 6 pr.) 3 pr. w. a.		60 —	62 —
(daw. 5 pr.) 2½ pr. w. a.		53 —	— —
Ogól. rol. kred. Zakład dla G. i B. w likw. 6 pr. wa. los. w 15 lat.		49 —	52 —
4. Obligi za 100 zł.			
Indemniz. gal. 5 pr. m. k.		103 80	104 50
Galic. funduszu propin. 4 pr. wa.		92 —	92 70
Bukow. fund. propin. 5 pr. w. a.		100 10	100 80
Oblig. komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a.		100 60	101 30
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. wa.		104 50	— —
Pożyczki kr. z r. 1883, 1884, 1885 po 4½ pr. wa.		97 80	98 50
5. Losy miasta Krakowa		23 —	25 —
„ „ Stanisławowa		27 —	29 —
6. Monety.			
Dukat cesarski		5 40	5 52
Napoleondor		9 04	9 16
Półimperyał		9 35	— —
Rubel rossyjski srebrny		1 40	1 50
„ „ papierowy		1 32 —	1 34 —
100 marek niemieckich		56 30	56 90

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 26 listopada 1890

1. Dług państwa.	płacą	żądają
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	88.20	88.40
luty-sierpień	88.20	88.40
Jednolity dług państwa w srebrze styczeń-lipiec	88.20	88.40
kwiecień-październik	88.20	88.40
Losy z roku 1854 po 250 złr. m. k. 4 pr.	130.25	131.
„ „ 1860 po 500 złr. w. a. 5 pr.	136 —	137.25
„ „ 1860 po 100 złr. 5 pr.	145 —	146.—
„ „ 1864 po 100 złr.	183.50	184.25
„ „ 1864 po 50 złr.	183.50	184.25
Renty Com. po 42 litr. austr.	—.—	—.—
Listy zast. domen. państw. po 120 zł. 5 pr.	143.75	144.25
Renta papierowa 5 pr. z r. 1881	101.30	101.50
Austr. renta zł. wolna od podat. 4 pr.	107.60	107.80
2. Obligacye indem. 5 pr. (za zł. m. k.)		
Bukowiny	104.65	—.—
Galicyi	103.90	104.50
Niższej Austryi	109.50	110 —
Siedmiogrodu	—.—	—.—
Węgier za 100 zł. wa. 4 pr.	89.90	89.60
3. Akcye.		
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł.	160.10	160.60
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	295.75	299.75
Niższo-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	610.—	620.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	—.—	—.—
Gal. banku d. han. i prz. a zł. 200 wpl. 40 pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziem. a 200 zł.	—.—	—.—
Bank dla krajów koronnych a 200 zł	220.25	220.75
Bank austro-węgierski a 600 zł.	977.	980.—
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	83.—	85.50
Aust. Tow. żeglugi par. dun. po 500 zł. m	301.—	303.—
Kol. Cesarz. Elżbiety po 200 zł. mk.	—.—	—.—
Kol. Preszów-Tarn. (w. a.) a 200 zł.	—.—	—.—
Północna kolej po 1000 zł. m. k.	2737.50	2747.50
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	202.25	202.75
Lwów-Czern. kol. l. po 200 zł. a. w.	225.75	226.75
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. w sr.	242.—	242.50
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	132.—	133.50
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	194.50	195.50
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny-rolniczo kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	—.—	—.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem. 4½ pr. w złocie w 50 l.	100.—	100.30
„ „ „ premiowe po 3 pr.	108.75	109.25
Gal. zak. kr. ziem. Krak. los. w 18 l. 6 pr.	—.—	—.—
„ „ „ „ „ w 20 l. 7 pr.	—.—	—.—
„ „ „ „ „ w 36 l. 6 pr.	100.10	100.70
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 pr.	—.—	98.—
„ „ „ „ po 5 pr.	—.—	100.50
„ „ „ „ po 5 pr. w 37 latach zwrotne	—.—	100.50
Banku kraj. 4½ pr. wa. los. w 51½ l.	98.50	99.—
Obligi komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a. I. emisyi	100.50	—.—
Gal. banku hip. 5 pr. w 40 l. wyl.	101.—	101.50
Banku aust. węg. 4½ pr.	100.20	100.60
Węg. Tow. ziem. akc. po 5 pr.	101.—	100.25
„ Zakł. kr. ziem. po 5½ pr.	102.50	—.—
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kolej Albrechta a 300 zł. 5 pr. aw.	101.80	101.60
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. ex.) a 300 zł. 5 pr. w srebrze	—.—	—.—
Kolej północna po 100 zł. m. k.	99.10	99.70
„ „ po 100 zł. w. a.	99.60	100.—
Kolej gal. Kar. Lud. emisya z r. 1881 po 300 zł. 4½ pr.	98.20	98.80
dtto (Jarosław-Sokal)	95.—	95.50
Kol. gal. Lwów-Czern.-Jass. emisya a 300 zł. 4 pr. w srebrze z r. 1884	81.75	82.25
z r. 1884	88.75	89.75
z r. 1866	—.—	—.—
z r. 1872	—.—	—.—
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w sr.	99.60	100.60
6. Losy.		
Instr. kr. dla han. i pr. po 100 zł. wa	184 —	184.50
Clarego po 40 zł. m. k.	54.25	55.25
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	126 —	128.—
Keglewicha po 10 zł. m. k.	29	33.
Losy miasta Krakowa po 20 zł. w. a.	23.75	24.50
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	23.—	24 —
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	56.—	57.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	52.—	54 —
Czerwon. krzyża aust. Tow. po 10 zł.	18.60	18.80
„ „ węg. „ po 5 zł.	12.75	13 —
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa po 10 zł. w. a.	19.—	19.50
Salma po 40 zł. m. k.	60.—	60.50
St. Genois po 40 zł. m. k.	62.—	63.25
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. wa.)	27.50	28.50
Pożycz. Tryestu po 100 zł. m. k.	—.—	149.—
„ „ po 50 zł. w. a.	—.—	67.50
Waldsteina po 20 zł. m. k.	36.25	36.75
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	— —	46.50
7. Weksle (za 3 miesiące).		
Augsburg na 100 zł. w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 mark. w. p. n.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 mark. w. p. n.	—.—	—.—
Hamburg za 100 mark. w. p. n.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	115.30	115.50
Paryż za 100 fr.	45.47.50	45.52.50
Kurs złota.		
Dukat cesarski men.	5.45.—	5.47.—
„ pełnej wagi	5.45.—	5.47 —
Korona	—.—.—	—.—.—
20-frankówka	9.10.50	9.12 —
Rossyjski półimperyał	—.—.—	—.—.—
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—.—	—.—.—

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Telegrafowany kurs wiedeński.

	zł.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	—	—
„ „ „ w srebrze	—	—
Renta w złocie	—	—
5 pr. austr. renta marcowa	—	—
Akcye banku austro-węgier.	—	—
„ „ kredytowego wiedeńskiego	—	—
Londyn	—	—
Napoleondor	—	—
Dukat cesarski men.	—	—
100 marek niemieckich	—	—

DZIENNIK URZĘDOWY.

Licytacye.

L. 6937 (7652 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Zabłotowie ogłasza w sprawie ck. uprz. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie przeciw spadkob. Wasylowi Szyndro, Maryi Kusznier, Iwanowi Szyndro, Łesiowi Szyndro i Józefowi Jenierek pto 16 rat po 9⅜ zł. z pn. przymusową licytacyę realności dłużników w Ilincach powiatu Śniatyn pod lk. 70 wykazami hipotecznemi 550, 551, 552, 553, 68 Nowosielica objętych ciało tabularne stanowiącej na 640 zł. oszacowanych na dniach 10 grudnia 1890 i 15 stycznia 1891 w sądzie o godzinie 10 przed południem odbyć się mającą, a to na pierwszym terminie za cenę szacunkową na drugim także niżej ceny.

Akt oszacowania wyciąg hipoteczny i bliższe warunki w registraturze tusądowej do przejrzenia.

Wadyum 10prc. ceny wywołania każdej powyższych posiadłości.

Zabłotów, 19 września 1890.

L. 8478 (7677 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Rawie ruskiej ogłasza, że celem ściągnięcia należytości ck. uprz. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi w kwocie 12 rat po 18 zł. 26 ct. z pn. wa. przeprowadzoną zostanie w dniach 22 grudnia 1890 i 26 stycznia 1891 każdokrotnie o godzinie 3 po południu w sądowej kancelaryi egzekucyjna licytacyjna sprzedaż realności dłużniczki Maryi Jacków własnej, pod l. konsk. 102 w Hujczu powiecie rawskim położonej wyk. hip. l. 243 księgi gruntowej Hujcze w całości, a wykazami hip. 244 i 245 w 2/4 częściach objętej.

Cena wywołania 203 zł. 75 ct.

Wadyum 21 zł.

Na pierwszym terminie sprzedaż nastąpi tylko za lub wyżej ceny szacunkowej zaś na drugim także niżej tejże.

Dla wierzycieli którymby uchwała licytacyjna z jakiejbądź przyczyny doręczoną być nie mogła lub którzy hipotekę na tej realności później uzyskali, ustanowiony p. dr. Segal jako kurator.

Resztę warunków i wyciąg tabularny przejrzeć można w tut. sąd. registraturze.

Rawa, dnia 30 października 1890.

L. 6802 (7592 1—3)

W ck. Sądzie powiatowym Tyczyńskim celem zaspokojenia wierzytelności Abrahama Tennenbauma w kwocie 2 zł. 18 ct. wa. z pn. odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności pod nk. 67 w Kielnarowy położonej whl. 91 ks. gł. gminy kat. Kielnarowa objętej na imię Wawrzyńca Pietruchy zaintabulowanej w dniach 12 stycznia i 9 lutego 1891, każdym razem o godzinie 10 rano.

Cena wywołania 521 zł. 75 ct. wa.

Resztę warunków licytacyjnych w sądzie można przejrzeć.

Tyczyn, dnia 12 listopada 1890.

L. 20979 (7640 1—3)

C. k. Sąd obwodowy Tarnowski podaje do wiadomości, że na zaspokojenie wierzytelności galic. Zakładu kredytowego w likwidacyi w sumie 4799 zł 84 ct. wa. z należytościami dodatkowemi dozwoloną została sprzedaż egzekucyjna dóbr Lubinki w powiecie tuchowskim położonych do dłużnika Jana Rębacza należących.

Sprzedaż odbędzie się przez licytacyę publiczną w sądzie tutejszym w dwóch terminach a mianowicie w dniu 19 stycznia i 23 lutego 1891, każdym razem o godz. 10 przed południem.

Cenę wywołania stanowić będzie wartość szacunkowa 8100 zł wa. poniżej której w terminie pierwszym dobra sprzedane nie będą.

W drugim terminie nastąpi sprzedaż za jakąkolwiek najwyżej ofiarowaną cenę.

Wadyum przy licytacyi złożyć się mające wynosi 810 zł.

Resztę warunków, wyciąg hipoteczny i protokół opisania przynależnosci przejrzeć można w registraturze ck. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 13 listopada 1890.

L. 6563 (7629 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Bieczu ogłasza niniejszem, że na zaspokojenie pretensyi Rozalii Kawowej w sumie 240 zł. wa. z pn. odbędzie się w gmachu tegoż sądu egzekucyjna sprzedaż przez publiczną licytacyę realności lwh. 154 w Sietnicy położonej, stanowiącej ciało hipoteczne, Józefa Firlita własnej, w dniach 15 grudnia 1890 i 26 stycznia 1891, każdym razem o godzinie 10 z rana.

Cenę wywołania stanowi szacunek sprzedać się mającej realności w kwocie 1050 zł.

Wadyum wynosi 105 zł. wa.

Wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze pomienionego sądu.

Kuratorem dla niewiadomych wierzycieli hipotecznych ustanowiono dr. Karola Neumanna adwokata w Gorlicach.

Biecz, dnia 8 listopada 1890.

L. 11541 (7583 3—3)

C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu podaje do wiadomości, że w celu ściągnięcia sumy 700 zł. wa. z pn. na rzecz uprzywil. galic. Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie, dozwoloną została sprzedaż realności dłużnika Abrahama Czaczkesa w Tarnopolu pod l. 499 położona w dwóch terminach na dniu 19 grudnia 1890 i 22 tycznia 1891, że na pierwszym terminie powyższa realność sprzedaną być może, za lub wyżej ceny wywołania, 1400 zł. w. a. zaś na drugim terminie nawet niżej powyższej ceny.

Wadyum wynosi 140 zł. wa.

Zaś bliższe warunki przejrzeć można w tutejszosądowej registraturze.

Tarnopol, 25 października 1890.

L. 8289 (7586 3—3)

W tut. sądzie odbędzie się o godz. 10 rano dnia 30 grudnia 1890 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 30 stycznia 1891 nawet poniżej takowej, licytacya realności według wyk. hip. 1178 ks. gr. Mogielnica objętej własnej a to celem zniesienia współ własności tej realności.

Cena wywołania 50 złr.

Wadyum 5 złr.

Resztę warunków. akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu wierzycieli i dla wierzycieli hipotecznych którzyby po dniu dzisiejszym prawo zastawu uzyskali ustanawia się kuratorem Konstantego Widawskiego c. k. notaryusza w Budzanowie.

Budzanów, dnia 7 listopada 1890.

L. 14262 (7588 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Rohatynie ogłasza, że przeprowadzi w swem zabudowaniu przymusową publiczną sprzedaż realności wyk. hip. l. 83 ks. gr. gminy Fragi i wyk. hip. nr. 25 ks. gr. gminy Podbuże dłużników Hryńka Koroliszyna, Anny Koroliszyn i Szulima Fenstera własnych na zaspokojenie wierzytelności Banku krajowego król. Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem księstwem Krakowskiem w kwocie 42 zł. 56 ct i 42 zł. 47 ct., i 656 zł. 95 ct. wa, z pn., dnia 23 grudnia 1890 i dnia 28 stycznia 1891 o godź. 10 rano, na pierwszym terminie za lub wyżej ceny wywołania 2075 zł. na drugim zaś i poniżej takowej jednak nie niżej jednej trzeciej części tej ceny.

Wadyum wynosi 208 zł.

Resztę warunków, wyciąg hipoteczny, akt ocenienia można przejrzeć w Sądzie.

Kuratorem nieznanydh wierzycieli ustanowiony Kazimierz Abgarowicz w Rohatynie.

Rohatyn 7 listopada 1890.

L. 3558 (7634 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Nowemsiole ogłasza, że w celu zaspokojenia 16 rat pożyczkowych po 18 zł. wa. z pn. na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi odbędzie się dnia 22 grudnia 1890 i 23 stycznia 1891 o 10 rano w tutejszym sądzie egzekucyjna sprzedaż realności wyk. hip. l. 72 w Hołoszyńcach objętej dłużnika Józefa Wawryniuka własnej.

Cena wywołania poniżej której realność ta na pierwszym terminie sprzedaną nie będzie, wynosi 600 zł. wa.

Wadyum 60 zł. wa.

Dalsze warunki przejrzeć można w registraturze sądu.

Dla wierzycieli hipotecznych ustanowiono kuratorem ck notaryusza Stanisława Dembowskiego w Nowemsiole.

Nowesioło, 30 września 1890.

L. 18992 (7576 2—3)

C. k. Sąd obwodowy Tarnowski podaje do wiadomości, że na zaspokojenie wierzytelności dr. F. Salomona jako prawonabywcy masy spadkowej Józefa Grossa wyrokiem kompromisarskim z daty Tarnów, 1 listopada 1870 pko Kornmehlom przyznanej w sumie 600 zł. wa. z przynależytościami dodatkowemi dozwoloną została sprzedaż egzekucyjna realności pod nr. 154 w Tarnowie w mieście położonej dłużników Eliasza Kornmehl, Reginy, Czarny, Etti Scheindli Kornmehl należącej.

Sprzedaż odbędzie się przez licytacyę publiczną w sądzie tutejszym w dwóch terminach a mianowicie w dniu 23 grudnia 1890 i 20 stycznia 1891 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cenę wywołania stanowić będzie wartość szacunkowa 3725 zł. 60 ct. poniżej której w terminie pierwszym realność sprzedaną nie będzie.

W drugim terminie nastąpi sprzedaż za jakąkolwiek najwyżej ofiarowaną cenę.

Wadyum przy licytacyi złożyć się mające wynosi 372 zł.

Resztę warunków, wyciąg hipoteczny i akt szacunkowy przejrzeć można w registraturze ck. sądu obwodowego.

Tarnów, 13 listopada 1890.

L. 20054 (7606 3—3)

C. k. Sąd obwodowy Tarnowski podaje do wiadomości. że na zaspokojenie wierzytelności ck. uprzyw. gal. akc. Banku hipotecznego w 3 sumach po 1087 zł. 50 ct. wa. z należytościami dodatkowemi dozwoloną została sprzedaż egzekucyjna dóbr Kowalowy w powiecie sądowym Tuchowskim położonych do dłużników Bolesława Niedzielskiego i Jadwigi Żelechowskiej należących.

Sprzedaż odbędzie się przez licytacyę publiczną w sądzie tutejszym w dwóch terminach a mianowicie w dniu 16 stycznia i 16 lutego 1891, każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cenę wywołania stanowić będzie kwota 60000 zł. poniżej której w terminie pierwszym dobra sprzedane nie będą.

W drugim terminie nastąp sprzedaż za jakąkolwiek najwyższą ofiarowaną cenę.

Wadyum przy licytacyi złożyć się mające wynosi 6000 zł.

Resztę warunków, wyciąg hipoteczny i akt szacunkowy przejrzeć można w registraturze ck. sądu obwodowego.

Tarnów, 20 października 1890.

L. 9745 (7645 2—3)

W dniach 12 grudnia 1890 i 12 stycznia 1891, każdym razem o 9 godzinie przed południem odbędzie się w tutejszym sądzie publiczna licytacya realności w Delatynie pod lk. 564 położonej wyk. hip. l. 83 księgi gruntowej gminy Delatyn objętej na zaspokojenie pretensyi Aby Schumera w kwocie 110 zł. wa. zpn.

Cena wywołania 760 zł. wa.

Wadyum 76 zł. wa.

Przy drugim terminie zostanie powyższa realność także niżej ceny szacunkowej sprzedaną.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiono Michała Mysiuka w Delatynie.

Protokół oszacowania oraz bliższe warunki licytacyjne przejrzeć można w tusądowej registraturze.

C. k. sąd powiatowy

Delatyn, dnia 8 września 1890.

Upadłości.

L. 59 (7669)

Zur Liquidirung der zur Konkursmasse des Leisor Kriss durch Abraham Schärf im Betrage von 6714 fl. 26 kr ö. W. s. N. G. zur Zl. 9446 und durch Leisor Bretler im Betrage von 400 fl. ö. W. s. N. G. zur Zl. 13870 nachträglich angemeldeten Forderungen wird die zweite nachträgliche Liquidirungstagfahrt auf den 5 December 1890 um 10 Uhr Vormittags im Bureau III. bestimmt, zu welcher sämmtliche Gläubiger dieser Konkursmasse, sowie der Massaverwalter H. Dr. Trachtenberg, vorgeladen werden;

Auf denselben Tag und Stunde werden auch alle Gläubiger dieser Konkursmasse nach §. 144 Konk. Ord. vorgeladen um über die auf Grund einhelligen Beschlusses des Gläubigerausschusses Seitens des Massaverwalters gestellten Anträge, dass die noch ausstehenden Aktivforderungen im Gesammbetrage von 11536 fl. 10 Kr. und sammt den Anteilsbücheln pr. 275 fl. im Gesammtbetrage von 11811 fl. 10 kr. nach §. 146 Conc. Ord. aus freier Hand auch unter dem Werthe jedoch nicht niedriger, als mit 5 Prz. ihres Werthes an den Meistbietenden verkauft werden sollen und die zu dieser Konkursmasse gehörende hierorts unter nr. 266 befindliche Realität (Grundbuchseinlage 553/I) auch unter dem mit 4079 fl. 20 kr. ö. W. ermittelten Schätzungswerthe aus freier Hand nach §. 148 Lit. a Conc. Ord. veräussert soll, den Beschluss zu fassen.

Kolomea, am 16 November 1890.

Der Konkurskommissär

Rozmaite obwieszczenia.

L. 2147 (7678)

Obwieszczenie

c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu z dnia 23 listopada 1890 l. 2147 pr. dotyczące utworzenia c. k. Urzędów podatkowych oraz i depozytów sądowych w miejscowościach Bełz, Janów, Dębica, Dukla, Kalwarya, Kopyczyńce, Mielnica, Obertyn, Tyczyn Tyśmienica i Żurawno.

Na mocy Najwyższych postanowień z dnia 28 lipca i z dnia 10 października 1890 zostały utworzone nowe Urzędy podatkowe oraz i sądowe urzędy depozytowe w miejscowościach: Bełz, Janów, Dębica, Dukla, Kalwarya, Kopyczyńce, Mielnica, Obertyn, Tyczyn, Tyśmienica i Żurawno.

Nowe urzędy mają rozpocząć swoją czynność z dniem 1 grudnia 1890 roku.

Każdy z nowych urzędów podatkowych ma oprócz spraw należących do niego jako urzędu podatkowego zawiadywać depozytami sądowymi c. k. sądu powiatowego znajdującego się w jego siedzibie i spełniać także czynności wspólnych kas sierocych w całym swoim okręgu urzędowym.

Z powodu utworzenia wyżej wymienionych nowych urzędów podatkowych, wyłącza cię z dniem 1 grudnia 1890.

1) gminy położone w powiecie sądowym Bełzeckim mianowicie: Bełz, Bezejów, Budynin, Cebłów, Chłopiatyn, Dłużniów z miejscowością Winniki, Głuchów, Góra, Horodyszcze Warężskie, Hulcze z miejscowością Chochłów, Kościaszyn, Kuliczków, Leszczków, Liski, Liwcze, Machnówek, Myców z miejscowością Wyżłów, Oserdów, Ostrów Sokalski, Prusinów, Przemysłów, Przewodów, Rusin, Siebieczów z miejscowością Piwowszczyzna, Sulimów, Tuszków, Waniów, Waręż wieś, Waręż miasteczko, Wierzbiąż, Witków, Worochta, Zabcze murowane, Żniatyn i Żużel z okręgu Sokalskiego urzędu podatkowego i przydziela się te gminy do urzędu podatkowego w Bełzie.

2) gminy położone w powiecie sądowym Janowskim mianowicie: Dąbrowica, Domażyr, Jamelna, Janów, Jaśniska, Karaczynów z miejscowością Schönthal, Lelechówka, Łozina, Malczyce, Mszana, Porzecze Janowskie z miejscowością Majdan, Wielkopole z miejscowością Ottenhausen, Wiszeńka z miejscowością Waldorf, Wroców, Zalesie, Załuże, Zielów i Żorniska z okręgu Gródeckiego urzędu podatkowego i przydziela się te gminy do urzędu podatkowego w Janowie.

3) gminy położone w powiecie sądowym Dębickim a mianowicie: Bobrowa, Braciejowa z miejscowością Południk, Brzeźnica z miejscowością Wola Brzeźnicka, Brzeźówka, z miejscowością Słustowa Dębica, Gawrzyłowo, Góra motyczna, Grabiny, Gumniska-Fox, Kawenczyn, Korzeniów, Latoszyn, Łubzina, Męciszów, Nagawczyna, Nagoszyn, Paszczyzna z miejscowością Kochanówka, Podgrodzie z miejscowością Grabówka, Pustków z miejscowościami Wola Pustowska, Budy, Krownice, Rudki i Zastawie, Pustynia z miejscowościami Kędzierz i Kozłów, Sepnica, Stasiówka, Stobierna, Straszęcin, Wola wielka z miejscowościami Wola mała i Zawierzbie, Wola ryrakowska, Wolica z miejscowością Błyszczówka, Zawada z miejscowościami Borek i Szemberg, Żyraków z okręgu Ropczyckiego urzędu podatkowego i przydziela się te gminy do urzędu podatkowego w Dębicy.

4) gminy położone w powiecie sądowym Dukielskim mianowicie: Barwinek, Cergowa, Ciechanie, Draganowa, Dukla, Głojsce, Hyrowa vel Chyrowa, Iwla, Jasionka, Kobylany, Łęki, Lipowica, Lubatowa, Lubatówka, Mszana, Myscowa, Nadole, Olchowice, Polany, Rogi, Ropianka, Równe, Smereczne, Sulistrowa, Teodorówka, Trzciana, Tylawa, Wietrzno, Wilsznia, Zboiska, Żyndranowa z okręgu Krośnieńskiego urzędu podatkowego i przydziela się te gminy do urzędu podatkowego w Dukli.

5) gminy położone w powiecie sądowym Kalwalryjskim a mianowicie: Baczyn, Barwałd górny, Benczyn z miejscowością Benczynek, Borek szlachecki, Brody z miejscowością Solec, Brzezinka ad Kopytówka, Brzeźnica, Bugaj, Dąbrówka, Facimiech, Gołuchowice, Harbutowice, Jaśkowice, Jastzębia, Izdebnik, Kalwarya,Kopytówka, Krzęcin, Lanckorona, Lencze górne i dolne, Leśnica, Marcyporęba, Nowe dwory, Ochodza, Palcza, Paszkówka z miejscowością Pobiedz, Podchybie, Podolany, Polanka, Haller, Pozowice, Przytkowice, Skawinki, Sosnowice, Stanisław dolny i górny, Stronie' Stryszów, Wielkie drogi, Wysoka, Zachełmna, Zakrzów, Zarzyce małe, Zarzyce wielkie, Zebrzydowice, Żelczyna z okręgu Wadowickiego urzędu podatkowego i przydziela się te gminy do urzędu podatkowego w Kalwaryi;

6) gminy położone w powiecie sądowym Kopyczynieckim mianowicie: Celejów, Chłopówka, Chorostków, Hadynkowce, Howilów mały, Howilów wielki, Jabłonów, Karaszyńce, Kluwińce, Kociubińce, Kopyczyńce, Kotówka, Krogulec, Majdan, Mszaniec, Myszkowce, Niżborg stary, Oryszkowce, Peremiłów, Postołówka, Rakówkąt, Suchostaw, Tudorów, Uwisła, Wierzchowce. Żabińce z okręgu Husiatyńskiego urzędu podatkowego i przydziela się te gminy do urzędu podatkowego w Kopyczyńcach.

7) gminy położone w powiecie sądowym Mielnickim a mianowicie: Babińce koło Dzwinogrodu, Babińce ad Krzywcze, Bielowce z miejscowością Wygoda, Boryszkowce Chudykowce, Dźwiniaczka, Dźwinogród, Filipkowce. Germakówka, Horoszowa, Iwanie puste, Krzywcze dolne i górne, Kudryńce, Łatkowce, Michałków, Michałówka, Mielnica, Niwra, Nowosiółka biskupia z miejscowością Młynówka, Okopy i Kozaczówka, Olchowiec, Saniowce zielone, Sapohów, Trubczyn, Uście biskupie, Wolkwce koło Dźwinogrodu, Zalesie, Zawale z okręgu Borszczowskiego urzędu podatkowego i przydziela się te gminy do urzędu podatkowego w Mielnicy.

8) gminy położone w powiecie sądowym Obertyńskim a mianowicie: Bałahorówka, Chocimierz, Czortowiec, Dzurków, Hańczarów, Harasymów, Hawrylak, Jakubówka, Issaków, Łuka z miejscowością Manaster, Niezwiska z miejscowością Woronów, Obertyn, Piotrów, Podwerbce, Rakowiec, Semenówka, Siekierczyn, Uniż, Zabokruki, Żuków, Żywaczów z okręgu Horodeńskiego urzędu podatkowego i przydziela się te gminy do urzędu podatkowego w Obertymie.

9) gminy położone w powiecie sądowym Tyczyńskim a mianowicie: Biała, Białka, Błażowa, Błędowa tyczyńska, Borek nowy, Borek stary, Brzezówka, Budziwój Chmielnik, Dylęgówka, Futoma, Grzegorzówka, Hadle szklarskie, Hermanowa, Hucisko jawornickie, Hyżne, Jawornik polski, Kąkolówka, Kielnarowa, Łęcka, Lubenia, Matysówka, Piątkowa, Siedliska, Sołonka, Straszydle, Szklary, Tyczyn, Widaczów, Wola rafałowska, Zabratówka, Zalesie, z okręgu Rzeszowskiego, urzędu podatkowego i przydziela się te gminy do urzędu podatkowego w Tyczynie.

10) gminy położone w powiecie sądowym Tyśmienickim a mianowicie: Babianka, Chomiakówka, Czarnołoźce, Dołhe, Grabicz, Kłubowce, Krzywotuły nowe z miejscowością Krzywotuły stare przy Krasiłówce, Ladzkie szlacheckie, Markowce, Miłowanie, Olszanica, Ottynia z miejscowością Uhoniki, Podpieczary, Pohania, Przeniczniki, Roszniów z miejscowością Jurkówka, Słobódka z miejscowością Odaje, Strychańce, Tyśmienica, Winograd, Worona, Zakrzewce z okręgu Tłumackiego urzędu podatkowego i przydziela się te gminy do urzędu podatkowego w Tyśmienicy.

11) gminy położone w powiecie sądowym Żurawno a mianowicie: Balicze podróżne, Balicze podgórne vel zarzeczne, Bujanów, Czerteż, Dubrawka, Holeszyn z miejscowością Łapszyn, Izydorówka, Jajkowce, Korczówka, Korotyny z miejscowością Huta, Krechów, Lachowice podróżne, Lachowice, zarzeczne, Lubsza, Lutynka, Łysków, Machliniec, Monasterzec, Mazurówka, Mielnicz, Młyniska, Nowesioło z miejscowością Korneliówka, Obłaźnica, Protesy, Smuchów, Sulatycze, Tarnawka, Włodzimirce, Żurawno z miejscowością Adamówka i Pobereże, Żyrawa z okręgu urzędu podatkowego w Żydaczowie i przydziela się te gminy do urzędu podatkowego w Żurawnie.

Co wskutek rozporządzenia wys. c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 19 listopada 1890 l. 40519 podaje się do powszechnej wiadomości.

Lwów, dnia 23 listopada 1890.

Обвѣщенїє

Ц. к. краєвои Дирекціи скарбȣ зъ дна 23 падолиста 1890 ч. 2147/пр. вѣдносачє сѧ до створенѧ ц. к. Оурѧдôвъ податковыхъ, заразомъ и депозитôвъ сѫдовыхъ въ мѣстцевостѧхъ: Белзъ, Яновъ, Дембица, Дукла, Кальварїя, Копычинцѣ, Мельница, Обертынъ, Тычинъ, Тысменница и Журавно.

На подставѣ найвысшихъ постановленъ зъ дна 28 липнѧ, и зъ дна 10 октобрѧ 1890 зостали оутворенї новї Оурѧды податковї, заразомъ и сѫдовї Оурѧды депозитовї въ мѣстцевостѧхъ Белзъ, Яновъ, Дембица, Дукла, Кальварїя, Копычинцѣ, Мельница, Обертынъ, Тычинъ, Тысменница и Журавно.

Новї Оурѧды мають розпочати свою дѣѧльность зъ днемъ 1го грудня 1890 рокȣ.

Каждый зъ новыхъ Оурѧдôвъ податковыхъ маε кромѣ справъ належачихъ до него, яко Оурѧдъ податкового, завѣдывати сѫдовыми депозитами ц. к. сѫдȣ повѣтового знаходѧчого сѧ въ мѣстци его пробыванѧ и сповнѧти та-

кожь его дѣѧльности вспôльныхъ касъ сиротинньскихъ въ цѣлôмъ своимъ окрȣзѣ оуѧѧдовôмъ По причинѣ оутворенѧ высше згаданихъ новыхъ оуѧѧдôвъ податкобыхъ выключае сѧ зъ днемъ 1 грȣднѧ 1890.

1. Громады положенй въ повѣтѣ сȣдовôмъ Белзкôмъ а именно: Белзъ, Безеѣвъ, Бȣдынинъ, Цеблôвъ, Хлопѧтынъ, Длѫжнѣвъ, зъ мѣстцевостею Винники, Глȣнôвъ, Гора, Городище варȣжске, Гȣльче зъ мѣстцевостею Хохлôвъ, Костцѧтынъ, Кȣличкôвъ, Лещкôвъ, Лиски, Ливче, Махновокъ, Мыцôвъ зъ мѣстцевостею Выжлôвъ, Осердôвъ, Островъ сокальскій, Прȣсинôвъ, Перемылôвъ, Переводôвъ, Рȣсинъ, Сабечôвъ зъ мѣстцевостею Пивовшизна, Сȣлимôвъ. Тȣшкôвъ Ванѣвъ, Варенжь село Варенжь мѣсточко, Вербȣжь, Виткôвъ, Ворохта, Жабче мȣроване, Жнѧтынъ, Жȣжель зъ окрȣга сокальского оуѧѧдȣ податкового и придѣлае сѧ тй громады до оуѧѧдȣ податкового въ Белзѣ.

2. Громады положенй въ повѣтѣ сȣдовôмъ Ꙗнôвскôмъ именно: Дȣбровицѧ, Дȣмажиръ, Ꙗмельна. Ꙗнôвъ, Ꙗсниска, Карапинôвъ зъ мѣстцевостею Шенталь, Лепехôвка, Лозина, Мальчицѣ, Мшана, Поречче ꙗнôвске зъ мѣстцевостею Роттенганъ, Рокитно, Ставки, Страдчь, Сȣхавола, Верещица зъ мѣстцевостею Майданъ, Великополе зъ мѣстцевостею Вальддорфъ, Вроцѣвъ, Залѣсе, Залȣже, Залѣвъ, Жорниска зъ окрȣга городецкого оуѧѧдȣ податкового и прѣдѣлае сѧ тй громады до оурадȣ податкового въ Ꙗновѣ.

3. Громады наложенй въ повѣтѣ сȣдовôмъ Дембицкôмъ а именно: Бȣброва, Брацеюва зъ мйстцевостею Полȣдникъ, Брежницѧ зъ мѣстцевостею Болѧ брезницка, Березôвка зъ мѣстцевостею Лȣстова. Дембицѧ, Гаврилова, Гора мотична, Грабыны, Гȣмниска фоксъ, Кавеншинъ, Каренѣвъ, Латочинъ, Лȣбзина, Менцѣшôвъ, Нагавчина, Нагошинъ, Пашина, зъ мѣстцевостею Кохановка, Подгороде зъ мѣстцевостею Грабôвка. Пȣсткôвъ зъ мѣстцевостею Бола пȣстовска, Бȣды. Кровницн, Рȣдки и Заставе, Пȣстына зъ мѣстцевостми Кендѣжь и Козлôвъ, Сепницѧ, Стасювка, Стоберна, Стр[illegible] Болѧ велика зъ мѣстцевостами, Болѧ мала и За[illegible], Завада зъ мѣстцевостми Борекъ и Шембергъ, Жиракôвъ зъ окрȣга Ропчицкого оуѧѧдȣ податкового и придѣлае сѧ тй громады до оуѧѧдȣ податкового въ Дембицѣ.

4. Громады положенй въ повѣтѣ сȣдовѣмъ Дȣкельскôмъ именно: Барвинокъ, Цергова, Цехане, Драганова, Дȣклѧ, Глойсце, Гирова vel Хирова, Ивлѧ Ꙗсіонка, Кобылѧны, Ленки, Липовицѧ, Любашова, Любашôвка, Мшана, Мысцова, Надоле, Ольховицѣ, Полѧны, Роги, Ропанка, Рôвне, Смеречне, Сȣлѣстрова, Теодорôвка, Тищана, Тылѧва, Ветшно, Вильшнѧ, Збоиска, Жиндранова зъ окрȣга Кроснѧньского оуѧѧдȣ податкового и придѣлае сѧ тй громады до оуѧѧдȣ податкового въ Дȣклѣ.

5. Громады положенй въ повѣтѣ сȣдовôмъ кальварійскôмъ а именно: Бачинъ, Барвальдъ гôрный, Вончинъ зъ мѣстцевостею Солецъ Березинка ad Копытôвка, Брезьницѧ, Бȣгай, Дȣбрôвка, Фацѣмѣхъ, Галȣховицѣ, Горбȣтовицѣ Ꙗськовицѣ, Ꙗстшембѧ, Ꙗздебникъ, Кальвариѧ, Копытôвка, Кшенцѣнъ, Ланцкорона, Ленче гôрне и дольне, Лесьныцѧ, Марцыпоремба, Новй двори, Оходза, Пальча, Пашкôвка зъ мѣстцевостею Победрз, Пôдхибе, Подолѧны, Полѧнка, Галѧръ, Позовицѣ, Придковицѣ, Скавинки, Сосновицѣ, Станиславъ дольний и гôрный, Строне, Стронôвъ. Великй дороги, Высока захелмна, Закшôвъ, Зажицѣ малй, Зажицѣ велики, Зебжидовицѣ, Зельчина, зъ окрȣга Вадовыцкого оуѧѧдȣ податкового и придѣлае сѧ тй громады до оуѧѧдȣ податкового в Калварїи.

6. Громады положенй въ повѣтѣ сȣдовôмъ въ Копычинецкôмъ именно: Целѣвъ, Хлопôвка, Хоросткôвъ, Гандыньковцѣ, Говилôвъ малый, Говилôвъ великôй, Ꙗблонôвъ, Каратинцѣ, Клювницѣ, Коцюбинцѣ, Копичницѣ, Котôвка, Крогȣлецъ, Майданъ, Мшанець, Мишковцѣ, Нишборгъ старый, Орышковцѣ, Перемыслôвъ, Постолôвка, Ракôвкȣтъ, Сȣхоставъ, Тȣдорôвъ, Оувисла, Верховцѣ, Жабынцѣ зъ окрȣга Гȣсѧтыньского оуѧѧдȣ податкового и придѣлае сѧ тй громады до Оуѧѧдȣ податкового въ Копычинцѧхъ.

7. Громады положенй въ повѣтѣ сȣдовôмъ мельницкôмъ а именно: Бабинцѣ коло Дзвôнгорода, Бабинцѣ коло Кривга, Белювцѣ зъ мѣстцевостею Вигода, Боришковцѣ, Хȣдиковцѣ, Дзвôнгородъ, Дзвôнѧчка, Филипковцѣ, Гермакôвка, Горошова, Иванѧ пȣсте, Кривче дольне и гôрне, Кȣдрынцѣ, Лашковцѣ, Михалкôвъ, Михаловка, Мильныцѧ, Нивра, Новосюлка вискȣпѧ, зъ мѣстцевостею Млынôвка, Окопы ad Козачôвка, Ольховецъ, Панювцѣ зеленй, Сапагôвъ, Трȣбчинъ, Оусьте вискȣпе, Волковцѣ коло Дзвôнгородѧ, Залѣсе, Завале зъ окрȣга Борщовского оуѧѧдȣ податкового и придѣлае сѧ тй громады до оуѧѧдȣ податкокого въ Мельницѣ.

8. Громады положенй въ повѣтѣ сȣдовôмъ обертыньскôмъ а именно: Болагорôвка, Хоцѣмежь Чортовець, Дзȣрковъ, Ганчарôвъ, Гарасымôвъ, Гаврылѧкъ, Ꙗкȣбовка, Иссакôвъ, Лȣка зъ мѣстцевостею Манастеръ, Незвиска зъ мѣстцевостею Вороновъ, Обертынъ, Петрôвъ Подверецѣ, Раковець, Семѧнôвка, Секерчинъ Оунижь, Жабокрȣки, Жȣкôвъ, Жȣрачôвъ зъ окрȣга городеньского оуѧѧдȣ податкового и придѣлае сѧ тй громады до оуѧѧдȣ податкового въ Обертынѣ.

9. Громады положенй въ повѣтѣ сȣдовôмъ Тычиньскôмъ а именно: Бѣла Билка. Блажова. Блендова тычиньска Борекъ новый; Борекъ старый, Березôвка, Бȣдзѣвой, Хмѣльникъ, Диленгôвка, Фȣтопа, Грегорôвка, Гадлѣ шкларскй Германова Гȣцѣско ꙗворницке, Гижне, Ꙗворникъ польскій, Кȣкȣлювка. Кельнарева, Ленцаа. Люрена, Мотысовка, Пйонткова, Седлѣска, Солонка, Стрешидле, Шклары, Сычинъ, Видачôвъ, Болѧ рафаловска, Забратôвка, Залѣсе зъ окрȣга Решовского оуѧѧдȣ податкового и придѣлае сѧ тй громады до оуѧѧдȣ податкового въ Тычинѣ.

10. Громады положенй въ повѣтѣ сȣдовôмъ Тысьменицкôмъ а именно: Бабѧнка, Хомалкôвка, Чорнолѣсьцѣ, Долга. Грабичь. Клȣбовцѣ, Крывотȣлы новй зъ мѣстцевостею Крывотȣлы старй прȣ Красѣлôвцѣ, Лѧцка шлѧхецка, Маркôвцѣ, Молованѧ, Ольшаницѧ, Оттынѧ зъ мѣстцевостею Оугорники, Пôдпечари, Погона. Пшеничники Рашнювъ зъ мѣстцевостею Юрȣôвка, Слобôдка зъ мѣстцевостею Одае, Стриганцѣ, Тысьменицѧ, Вингородъ. Борона, Закровцѣ зъ окрȣга Тлȣмацкого оуѧѧдȣ податкового и придѣлае сѧ тй громады до оуѧѧдȣ податкового въ Тысьменицѣ.

11. Громады положенй въ повѣтѣ сȣдовôмъ Жȣравно а именно: еБаличе пôдгôрне vel зарѣчнй, Бȣѧнôвъ, Чертежь, Дȣбравка. Голошôвъ зъ мѣстцевостею Лапшинъ Изидорôвка, Ꙗйкôвцѣ, Корчôвка Коротыны зъ мѣстцевостею Гȣта, Крехôвъ, Лаховицѣ подȣрожнй, Лаховицѣ зарѣчнй, Любша, Лютынка, Лыскôвъ, Махлинецъ, Манастарець, Мазȣрôвка, Мельничь, М[illegible]ниска, Нове село зъ мѣстцевостею Корнелôвка, Облажница, Протесы, Смȣхôвъ Сȣлѧтычь, Тарновка. Володымирцѣ. Жȣравно зъ мѣстцевостею Ꙗдамôвка и Побереже. Жирава зъ окрȣга оуѧѧдȣ податково въ Жидачовѣ и придѣлае сѧ тй громады до оуѧѧдȣ податкового въ Жȣравнѣ.

Що въ мисль розпорѧдженѧ высокого ц. к. Министерства скарбȣ зъ днѧ 19 падолиста 1890 ч. 40.5 9 подае сѧ до загальной вѣдомости.

Львôвъ, днѧ 23 падолиста 1890.

Kundmachung

Der k. k. Finanz Landes Direktion in Lemberg vom 23 November 1890 Z. 2147/Pr. betreffend die Errichtung je eines Steuer und gerichtlichen Depositenamtes in den Orten: Bełz, Janów, Dębica, Dukla, Kalwarya, Kopyczyńce. Mielnica, Obertyn, Tyczyn, Tyśmienica und Żurawno

Auf Grund der Allerhöchsten Entschliessungen vom 28 Juli und 10 October 1890 wird in den Orten: Bełz, Janów, Dębica, Dukla, Kalwarya, Kopyczyńce, Mielnica, Obertyn, Tyczyn, Tyśmienica, und Żurawno in Galizien für die Gemeinden in den Gleichnamigen Gerichtsbezirken je ein Steuer- und gerichtliches- Depositenamt errichtet·

Die Amtswirksamkeit der neuen Steuer- und Gerichts- Depositenämter hat mit dem 1 Dezember 1890 zu beginnen.

Jedes dieser neuen Aemtern hat ausser den Steuerämtern als solchen obliegenden Agenden auch die Geschäfte des Depositenamtes des an seinem Standorte bestehenden Gerichtes und die Agenden der kumulativen Waisenkassen in seinem ganzen Amtsbezirke zu besorgen.

Aus Anlass der Errichtung der vor bezeichneneten neuen Steuer- und Gerichts Depositenämter werden vom 1 Dezember 1890 an.

1) Die im Gerichtsbezirke Bełz gelegenen Gemeinden u. zwar:

Bełz, Bezejów, Budynin, Cebłów, Chłopiatyn, Dłużniów mit Winniki, Głuchów Góra, Horodyszcze, Warężskie, Hulcze mit Chochłów, Kościaszyn, Kuliczków, Leszczków Liski, Liwcze, Machnówek, Myców mit Wyżłów, Oserdów, Ostrów Sokalski, Prusinów, Przemysłow. Przewodów. Rusiń, Siebieczów mit Piwowszczyzna, Sulimów. Tuszków, Waniów, Waręż Dorf, Wareż Markt, Wierżbiąż, Witków, Worochta, Żabcze murowane, Żniatyn, Żużel, aus dem Steueramtsbezirke Sokal ausgeschieden und dem Steueramte in Bełz zugewiesen.

2)· Die im Gerichtsbezirke Janów gelegenen meinden und zwar: Dąbrowica, Domażyr Jamelna, Janów, Jaśniska, Karaczynow mit Schönthal, Lelechówka, Łozina, Malczyce, Mszana, Porzecze Janowskie mit Rottenhau, Rokitno, Stawki, Stradcz, Suchowola, Wereszyca mit Majdan, Wielkopole mit Ottenhausen, Wiszenka mit Walddorf, Wroców, Zalesie. Załuże, Zielów, Żorniska, aus dem Steueramtsbezirke Grodek ausgeschieden und dem Steueramte in Janów zugewiesen

3) Die im Gerichtsbezirke Dębica gelegenen Gemeinden und zwar: Bobrowa, Braciejowa mit Południk, Brzeźnica mit Wola Brzeźnicka, Brzozówka mit Słustowa, Dębica, Gawrzyłowa, Góra motyczna, Grabiny, Gumniska Fox, Kawęczyn, Korzeniów, Latoszyn, Łubzina, Męciszów, Nagawczyna, Nagoszyn, Paszczyna mit Kochanówka, Podgrodzie mit Grabówka, Pustków mit Wola Pustkowska, Budy, Krownice, Rudki und Zasławie, Pustynia mit Kędzierz und Kozłów Sepnica, Stasiówka, Stobierna, Straszęcin, Wola wielka mit Wola mała und Zawierżbie, Wola żyrakowska, Wolica mit Błyszczówka, Zawada mit Borek und Szemberg, Żyraków aus dem Steueramtsbezirke Ropczyce ausgeschieden und dem Steueramte in Dębica zugewiesen.

4) Die im Gerichtsbezirke Dukla gelegenen Gemeinden un zwar. Barwinek, Cergowa, Ciechanie, Draganowa, Dukla, Głojsce, Hyrowa vel Chyrowa, Iwla, Jasionka, Kobylany, Łęki, Lipowica, Lubatowa, Lubatówka, Mszana, Myscowa Nadole, Olchowice, Polany, Rogi, Ropianka, Równe, Smere[illegible]zne, Sulistrowa, Teodorówka, Trzciana, Tylawa, Wietrzno, Wilsznia, Zboiska, Zyndra nowa aus dem Steueramtsbezirke Krosno ausgeschieden und dem Steueramte in Dukla zugewiesen.

5) die im Gerichtsbezirke Kalwarya gelegenen Gemeinden und zwar: Baczyn, Barwałd górny, Benczyn mit Benczynek, Borek szlachecki, Brody mit Solec, Brzezinka bei Kopytówka, Brzezinka, Bugaj, Dąbrówka, Facimiech, Gołuchowice, Harbutowice, Jaśkowice, Jastrzębia, Izdebnik, Kalwarya, Kopytówka, Krzęcin, Lanckorona, Lencze górne und dolne, Leśnica, Marcyporęba. Nowe dwory, Ochodza, Palcza, Paszkówka, mit, Pobiedz, Podchybie, Podolany, Polanka-Haller Pozowice, Przytkowice, Skawinka, Sosnonowice, Stanisław dolny und górny, Stronie, Stryszów, Wielkie drogi, Wysoka, Zachełmna, Zakrzów, Zarzyce małe, Zarzyce wielkie, Zebrzydowice, Zelczyna aus dem Steueramtsbezirke Wadowice ausgeschieden und dem Steueramte in Kalwarya zugewiesen.

6) Die im Gerichtsbezirke Kopyczyńce gelegen n Gemeinden und zwar: Celejów, Chłopówka, Chorostków, Hadynkowce, Howiłów mały. Howiłów wielki. Jabłonów, Karaszyńce, Kluwińcze, Kociubińce, Kopyczyńce, Kotówka, Krogulec, Majdan Mszaniec, Myszkowce, Niżborg nowy, Niżborg stary, Oryszkowce, Peremiłów, Postołówka, Rakówkąt, Suchostaw, Tudorów, Uwisła, Wierzchowce, Zabińce, aus dem Steueramtsbezirke Husiatyn ausgeschieden und dem Steueramte in Kopyczyńce zugewiesen.

7) die im Gerichtsbezirke Mielnica gelegenen Gemeinden und zwar: Babińce bei Dźwinogród, Babince bei Krzywcze, Bielowce mit Wygoda, Boryszkowce, Chudykowce, Dźwiniaczka, Dźwinogród, Filipkowce, Germakówka, Horoszowa. Iwanie puste, Krzywcze dolne ınd górne, Kudryńce, Łatkowce, Michałków, Michałówka, Mielnica, Nirna, Nowosiółka biskupia mit Młynówka, Okopy und Kozaczówka, Olchowiec, Paniowce zielone, Sapohów, Trubczyn, Uście biskupie. Wołkowce bei Dźwinogród, Zalesie, Zawale, aus dem Steueramtsbezirke Borszczów ausgeschieden und dem Steueramte in Mielnica zugewiesen.

8) die im Gerichtsbezirke Obertyn gelegenen Gemeinden und zwar: Bałahorówka, Chocimierz, Czortowiec. Dzurków, Hanczarów, Harasymów, Hawrylak, Jakubówka, Issaków, Łuka mit Monaster, Niezwiska mit Woronów, Obertyn, Piotrów, Podwerbce, Rakowiec, Semenówka, Siekierczyn, Uniż, Zabokruki, Zuków, Zywaczów aus dem Steueramtsbezirke Horodenka ausgeschieden und dem Steueramte in Obertyn zugewiesen

9) die im Gerichtsbezirke Tyczyn gelegenen Gemeinden und zwar; Biała, Białka, Błażowa, Błędowa tyczyńska, Borek nowy, Borek stary, Brzezówka, Budziwoj, Chmielnik, Dylęgówka, Futoma, Grzegorzówka. Hadle szklarskie, Hermanowa, Hucisko jawornickie, Hyżne, Jawornik polski, Kąkolówka, Kielnarowa, Łęcka, Lubenia, Matysówka, Piątkowa, Siedliska, Sołonka, Straszydle, Szklary, Tyczyn, Widaczów, Wola rafałowska, Zabratówka, Zalesie, aus dem Steueramtsbezirke Rzeszów ausgeschieden und dem Steueramte i Tyczyn zugewiesen,

10) die im Gerichtsbezirke Tyśmienica gelegenen Gemeinden und zwar: Babianka, Chomiakówka, Czarnołożce, Dołhe, Grabicz, Kłubowce, Kzywotuły nowe mit Krzywotuły stare bei Krasiłówka, Ladzkie, szlacheckie, Markowce, Miłowanie, Olszanica, Ottynia mit Uhorniki, Podpieczary, Pohonia, Przeniczniki, Roszniów mit Jurkówka, Słobudka mit Odaje, Strychańce, Tyśmienica, Winograd, Worona, Zakrzewce aus dem Steueramtsbezirke Tłumacz ausgeschieden und dem Steueramte in Tyśmienica zugewiesen.

11) die im Gerichtsbezirke Zurawno gelegenen Gemeinden und zwar: Balicze podróżne, Balicze podgórne vel zarzeczne, Bujanów, Czerteż, Dubrawka, Holeszów mit Łapszyn, Izydorówka, Jajkowce, Korczówka, Korotyny mit Huta, Krechów, Lachowice podróżne, Lachowice zarzeczne, Lubsza Lutynka, Łysków, Machliniec, Manasterzec, Mazurówka, Mielnicz, Młyniska, Nowesioło mit Kornelówka, Obłaźnica, Protesy, Smuchów, Sulatycze, Tarnawka, Włodzimirce, Zurawno mit Adamówka und Pobereże, Zyrawa aus dem Steueramtsbezirke Zydaczów ausgeschieden und dem Steueramte in Zurawno zugewiesen.

Dies wird in Folge Erlasses des hohen k. k. Finanz Ministeriums vom 19 November 1890 Zl. 40519 zur allgemeinen Kenntniss gebracht.

Lemberg, am 23 November 1890.

L. 28101 (7608 3—3)

C. k. Sąd krajowy w Krakowie na skutek podania Zygmuntu Schmelza de praes 2 października 1890 l. 26132 wdraża postępowanie amortyzacyjne zaginionego losu pożyczki premiowej miasta Krakowa z roku 1872nr. 431 na 20 zł. opiewającego i wzywa każdego ktoby los ten posiadał, ażeby z takowym najpóźniej w ciągu jednego roku, sześciu tygodni i trzech dni po wylosowaniu takowego z takowymdo sądu się zgłosił, w przeciwnym bowiem razie po bezskutecznym upływie powyższego terminu powyż opisany los za umorzony i wszelkiej mocy prawnej pozbawiony uznany zostanie.

Kraków, 24 października 1890.

L. 50300 (7621 3—3)

C. k. Sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni Abrahamowi Leibie Weinbergerowi, tudzież Małce Weinberger, że przeciw nim Karol Liss pod dniem 6 listopada 1890 l. 47990 wniósł prośbę o wydanie nakazu zapłaty sumy 294 zł. 75 ct., w skutek czego wydano na dniu 8 listopada 1890 l. 47.990 przeciw nim nakaz zapłaty. Ponieważ miejsce pobytu Abrahama Leiby Weinbergera i Małki Weinberger nie jest wiadomem, a zatem c. k. sąd krajowy do zastępywania i na ich koszt i szkodę tut. adw. dr. Nathansona kuratorem a dr. Menkesa zastępcą tegoż mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej, przeprowadzoną będzie.

Niniejszym więc edyktem wzywa się zapozwanych, aby w należytym czasie osobiście stanęli lub potrzebne tytuły prawne ustanowionemu zastępcy udzielili, lub innego zastępcę wybrali i sądowi oznajmili, słowem stosownych do obrony środków użyli, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sami sobie przypisać będą musieli.

Lwów, dnia 22 listopada 1890.

L. 2491 (7614 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Brzostku zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomych Józefa Podruzika, Jana Podruzika i Annę z Podruzików Lechową, że ojciec tychże, Stanisław Podruzik dnia 3 marca 1890 w Jodłowy z pozostawieniem ostatniej woli rozporządzenia z dnia 1 marca 1890 umarł, że więc ich rzeczą jest, w przeciągu roku w tutejszym c. k. sądzie się zgłosić i do spadku oświadczyć, gdyż inaczej pertraktacya spadkowa ze zgłaszającumi się spadkobiercami i z ustanowionym dla nich kuratorem Józefem Lechem przeprowadzoną będzie.

C. k. Sąd powiatowy.

Brzostek, dnia 31 sierpnia 1890.

L. 20950 (7632 3—3)

C. k. Sąd pow. m. del. w Tarnopolu ogłasza, iż ustanowił w sprawie egzekucyjnej filii Banku hipotecznego w Tarnopolu przeciw niewiadomemu z miejsca pobytu Chaimowi Kures i Sarze Kures pto reszt. 125 zł. wa. z pn. kuratorem p. adw. dra Schwarza w Tarnopolu dla niewiadomego z miejsca pobytu Chaima Kures.

Wzywa się Chaima Kuresa aby mianowanemu kuratorowi informacyi udzielił, albo innego prawnego zastępcę ustanowił, gdyż w przeciwnym razie złe skutki sobie przypisać będzie musiał.

Tarnopol, 4 października 1890.

L. 21735 (7607 3—3)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Tarnowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Simona Glasscheiba, iż w skutek skargi wekslowej Salamona Ettingera przeciw niemu o 1000 zł. aw. nakaz zapłaty z dnia 20 listopada 1890 l. 21735 wydanym i ustanowionemu dla Simona Glasscheiba kuratorowi adw. dr. Janowi Mikucińskiemu w Tarnowie, którego zastępcą adw. dr. Busia w Tarnowie ustanowiono, doręczonym został.

Tarnów, 20 listopada 1890.

Kuratele.

L. 20234 (7633 3—3)

Annę 1o Kulik 2o Kobylowską uznano za marnotrawczynią kuratorem p. Antoniego Witkowickiego, obaj z Kupczyniec

Z c. k. Sądu powiatowego miejs. deleg.

Tarnopol, dnia 25 września 1890.

L. 49560 (7637 3—3)

C. k. Sąd krajowy we Lwowie oznajmia niniejszem, że opieka nad małoletnim Mikołajem Podlewskim c. k. porucznika 13 pułku ułanów synem Wincentego i Olimpii z Nahujowskich Podlewskich, który z dniem 6 grudnia br. pełnoletność osiąga, po za pełnoletność na czas nieograniczony przedłużoną została.

Lwów, 22 listopada 1890.

L. 9412 (7539 2—3)

C k. Sąd powiatowy w Jaworowie uwiadamia, że Stefan Duszczak z Trościańca uznany został marnotrawcą.

Kuratorem jego jest Hryńko Samec z Trościańca,

Jaworów, dnia 27 października 1890,

L. 12569 (7650 2—3)

Sokalski c. k. Sąd powiatowy uznał Iśka Rojka ze Sielca marnotrawcą, ustanawiając kuratorem Iwana Buśko ze Sielca.

C. k. Sąd powiatowy.

Sokal, dnia 14 września 1890.

Konkursa.

L. 47958 (7551 2—3)

Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wiel. Ks. Krakowskiem rozpisuje niniejszem konkurs celem obsadzenia trzech posad stałych nauczycieli do nauk elementarnych ogólnie kształcących i pomocniczych przy krajowych niższych szkołach rolniczych w Horodence, Jagielnicy i Kobiernicach

Do posad tych przywiązana jest płaca roczna stała w kwocie 500 złr., dodatek aktywalny 50 złr. i trzy dodatki pięcioletnie po 50 złr. każdy, tudzież wolne pomieszkanie.

Nauczyciele do nauk elementarnych ogólnie kształcących i pomocniczych przy krajowych niższych szkołach rolniczych są urzędnikami krajowymi i mają prawa i obowiązki określone ustanową służbową z dnia 23 marca 1868, o ile ta do nich jako nauczycieli zastosowaną być może.

Szczegółowe określenie ich i praw obowiązków zawarto są w statutach krajowych niższych szkół rolniczych, tudzież w regulaminach i instrukcyach przez Wydział krajowy wydanych.

Chcący się ubiegać o posady powyższe, które na razie tylko prowizorycznie na rok jeden nadane będą. winni najdalej do 30 grudnia 1890 wnieść do Wydziału krajowego podania swoje i przedłożyć:

1) Swiadectwa udowadniające kwalifikacyę do zajmowania posady o którą kompetują a mianowicie:

a) Swiadectwo dojrzałości z odbytych nauk w Seminaryum nauczycielskiem.

b) Swiadectwo kwalifikacyjne do samodzielnego sprawowania urzędu nauczycielskiego w szkołach ludowych (patent na nauczyciela szkół ludowych) pospolitych albo wydziałowych z językiem wykładowym polskim.

b) Swiadectwo uzdolnienia do nauczania języków, niemieckiego i ruskiego jako przedmiotów naukowych w szkołach z językiem wykładowym polskim.

2) Metrykę urodzenia, 3) Krótki życiorys, 4) Swiadectwa z pełnienia dotychczasowych obowiązków nauczycielskich.

Pierwszeństwo przy nadaniu posad, na które rozpisuje się niniejszy konkurs, mieć będą kandydaci, którzy wykażą się świadectwem kwalifikacyjnem na nauczyciela szkół wydziałowych, albo też którzy już dłuższy czas obowiązki nauczyciela do nauk elementarnych ogólnie kształcących przy krajowych niższych szkołach rolniczych pełnili.

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wiel. Ks. Krakowskiem.

We Lwowie, dnia 14 listopada 1890.

Doniesienia prywatne.

L. 149 (7659 2—3)

Konkurs.

Na podstawie uchwały Rady miejskiej z dnia 18 listopada br. rozpisuje się niniejszem konkurs na posadę praktykanta konceptowego Magistratu z płacą w rocznej kwocie 600 złr. na razie prowizorycznie obsadzić się mającą.

Ubiegający się o tę posadę winni podania swe zaopatrzone w dowody, iż

1) nie przekroczyli 40 roku życia

2) ukończyli studya prawnicze i złożyli przepisane egzamina,

3) władają językiem polskim i niemieckim w słowie i piśmie

4) prowadzą życie moralne, wnieść do tut. Magistratu najdalej do dnia 20 grudnia 1890 ewentualnie za pośrednictwem swych przełożonych władz, jeżeli w służbie publicznej pozostają.

Z Magistratu miasta

Tarnów, dnia 21 listopada 1890.

L. 12447 (7681 1—3)

Konkurs.

Na podstawie uchwały Rady miejskiej z dnia 18 listopada b. r. rozpisuje się niniejszem konkurs na posadę praktykanta brdownictwa przy tut Magistracie z płacą roczną w kwocie 600 złr. na razie prowizorycznie obsadzić się mającą.

Kompetenci winni podania swe wnieść do Magistratu miasta Tarnowa najdalej do dnia 20 grudnia br. i podania te zaopatrzyć w dowody.

1) iż nie przekroczyli 40 roku życia

2) iż ukończyli jeden ze zakładów technicznych

3) iż władają językiem polskim i niemieckim w słowie i pismie a zarazem

4) wykazali dotychczasową praktykę zawodową i dołączyć

5) opis przebiegu życia

Z Magistratu miasta

Tarnów, dn. 21 listopada 1890.

Z Drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czarnieckiego L. 12 dom Wernera. (Zarządca Władysław J. Weber.) Papier z fabryki papieru Fiałkowskich.